

ПАГОНЯ

РЭГІЯНАЛЬНЫ АГЛЯД: ГОРАДНЯ — ВІЛЬНЯ — БЕЛАСТОК

ЗАСНАВАНА ў 1920 г.

№ 21 (35)

16—22 ліпеня 1993 г.

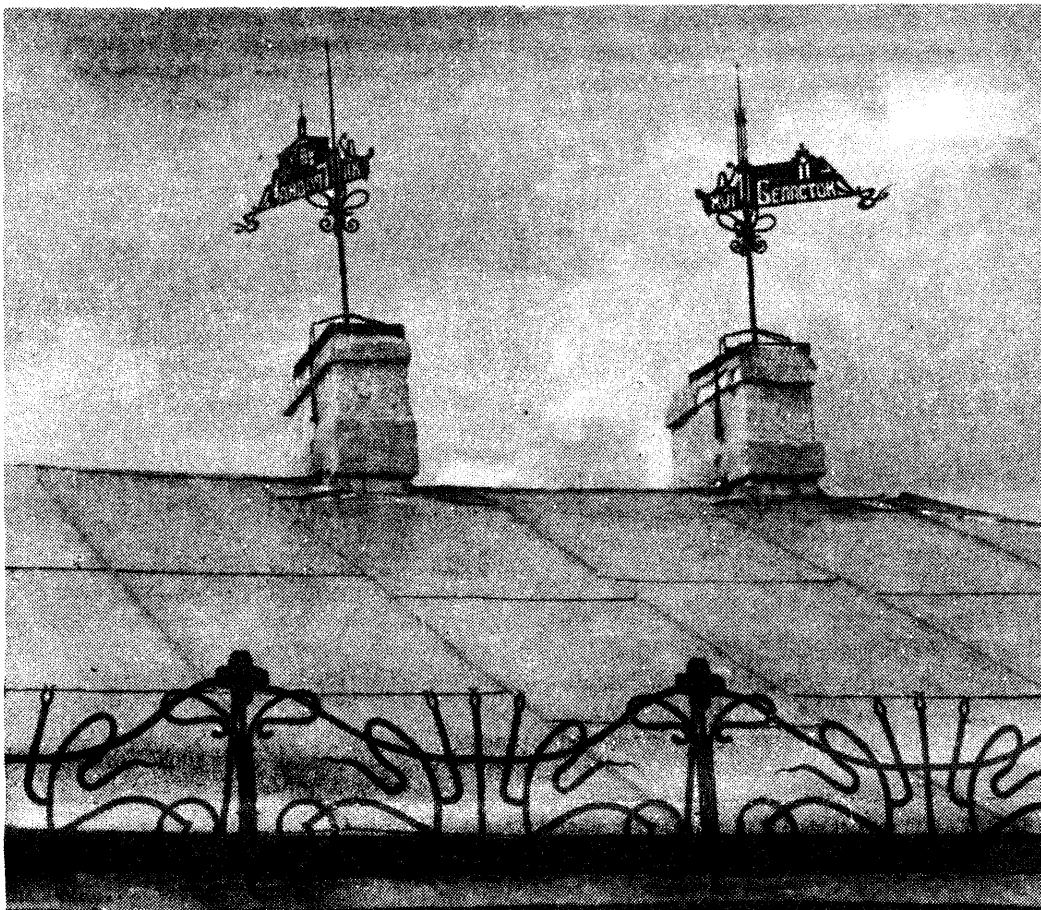
Кошт 5 рублёў

Эмігрантаў нарэшце **ЗАПРАСІЛІ ДАХАТЫ**. Нататкі з I Зьезду Беларусаў Сьвету.

Талеранцыя як **ВЫНІК КУЛЬТУРЫ**. Выступленьне народнага дэпутата РБ З. Пазьняка.

БЕЛАРУСКІЯ СКАУТЫ сьвяткуюць Купальле. Рэпартаж з летніка.

П Р А Г Р А М А ТЭЛЕПЕРАДАЧ на тыдзень. Менск — Масква — Варшава.

Фота А. УЛАДАСЕВІЧА

Талеранцыя як вынік культуры

25—26 чэрвеня ў Менску праходзіла міжнародная канфэрэнцыя, якую наладзіў Фонд імя Льва Сапегі, прысьвечаная пытаньням талеранцыі. Мы ўжо зьмясцілі адзін з дакладаў і нататкі пра яе. Прапануем цяпер выступленьне народнага дэпутата Рэспублікі Беларусь З. Пазьняка.

Можна здацца сімптаматычным, што канфэрэнцыя па талеранцыі адбылася ў Беларусі — краіне гістарычнай талерантнасьці й унікальных

грамадзкіх узаемадачыненьняў, у краіне, якая некалькі стагоддзяў кіравалася ў сваёй дзяржаўнай дзейнасьці прынцыпам кансэнсусу (liberum veto) й па сёньняшні дзень спажывае яшчэ горкія разбуральныя плады гэтай мэханічна зразуметай ідэі й абсалютызаванай індывідуальнай свабоды.

Нашыя продкі, нашчадкі наймагутнейшай дзяржавы, стварылі ўнікальную культуру, карыстаючыся прынцыпам свабоды й цяпімасьці. Яны ж і страцілі гэтую дзяржаву, дазволілі растаптаць, расьцягнуць, абпляваць сваю культуру, даўёшы прынцып свабоды да мэханічнага ўжываньня, а цяпімасьць — да рабскага паніжэньня, якое ворагі нашага існаваньня называюць талерантнасьцю. Талерантнасьць магчыма паміж няроўнымі, непадобнымі зьявамі адной прыроды. Але небясьпечная талерантнасьць са злом. Бо талерантнасьць схільная да прымірэньня. Прымірэньне ж са злом амаральнае, сьведчыць пра бясьсільле, вядзе да дэградацыі й выроджэньня.

Асноўныя паняцьці й іх дачыненьні вельмі важна высветліць на ўзроўні ідэяў, каб ня мець потым клопатаў і бедаў у грамадстве. Бо мы жывём у чалавечай супольнасьці, гэта значыць, у такім сьвеце, дзе першаснай зьяўляецца ідэя, а не быцьцё, не закон прыроды, які гэтая ідэя асэнсоўвае. Асэнсаваньне ж стала магчыма з разьвіцьцём культуры. Гэта тады, калі протачалавек навуку зьяўляў сваё пражытае мінулае з будучыняй і стаў абмяжоўваць, стрымліваць сваю прыроду дзеля мэты. Такім чынам талеранцыя вынікае з гнасеалягічных падставаў культуры й зьяўляецца адной з важнейшых маральных ідэяў у чалавечым грамадстве.

(Працяг на 2-й стар.)

Ліда запрашае на сьвята

25 ліпеня ў Лідзе адбудзецца хваляючая падзея — адкрыцьцё помніка Францішку Скарыне. Дзеля гэтай доўгачаканай падзеі многае зрабіла гарадзкая суполка Таварыства беларускай мовы, якую ўзначальвае Міхась Іванавіч Мельнік, дарэчы, дэпутат вабласнага Савету.

— У 1989 годзе ў нас узнікла думка адкрыць у нашым горадзе помнік Скарыне, — апавядае Міхась Іванавіч, — Францішак Скарына — гонар нашай нацыі, нашай дзяржавы, чалавек з сусьветным імем, шляхі якога — жыцьцёвыя й творчыя — праходзілі праз Ліду таксама. Вось Лідзкая суполка ТБМ стала ініцыятарам збору сродкаў на помнік. Ня ўсе адразу ўспрынялі прапанову, была нават цэлая дыскусія на старонках лідзкай аб'яднанай газэты. Многія пісалі: навошта нам гэтыя помнікі, навошта ўвогуле культура, трэба каўбасы й сала.

Прыкра было такое чытаць... Але людзі ўсё-такі нас падтрымалі. Дапамаглі калектывы абутковай фабрыкі, заводу «Оптык». Затым мясцовыя ўлады падключыліся. Міністэрства фінансаў, аблвыканкам, гарвыканкам далі грошы. І хоць цяжкасьцяў было шмат, урэшце 25 ліпеня ў Лідзе адкрываецца помнік — помнік Скарыне — у цэнтры горада. Гэта прыгожы манумэнт, зроблены маладым беларускім скульптарам Валерыем Янушкевічам. На сьвята прыедуць

прадстаўнікі ўрада, мясцовых уладаў, госьці з-за мяжы, вядомыя артысты, пісьменьнікі.

Пачнецца сьвята ля старажытнага замку а 10-й гадзіне. Адкрыцьцё помніка — у 22 гадзіны — з фэерверкамі, рознымі гістарычнымі аtryбутамі тае эпохі.

Дарэчы, 24 ліпеня ў Лідзе пройдзе рэспубліканская навукова-практычная канфэрэнцыя, прысьвечаная гісторыі Лідчыны.

М. ДУБРАВІН.

У амэрыканскім стылі

У заграднай рэзідэнцыі пасла ЗША у Драздах 3 ліпеня адбыўся прыём з нагоды 217-х угодкаў незалежнасьці гэтай краіны. Прыём адбыўся з 13 да 15 гадзін. Прысутнічала каля двухсот чалавек: палітыкі, дзеячы культуры, дыпляматы. У ім удзельнічалі старшыня ВС Ст. Шушкевіч з жонкай, рэктар Мастоцкай акадэміі В. Шаранговіч, мітрапаліт Філярэт.

Запрошаных чакала пачостка ў амэрыканскім стылі — адзінарныя хот-догі й гамбургэры (з адной палюйкай сасіскі й адной катлетай). З напояў пераважала амэрыканскае сьветлае піва ды белае вінаграднае віно. Для аматараў мацнейшага была затым прапанавана руская гарэлка.

Цікава, што рэзідэнцыя ў Драздах у якасьці лецішча раней належала Машэраву, потым Барташэвічу, Ігрову й, магчыма, іншым менскім партыйным босам.

Эмігрантаў нарэшце запрасілі дахаты

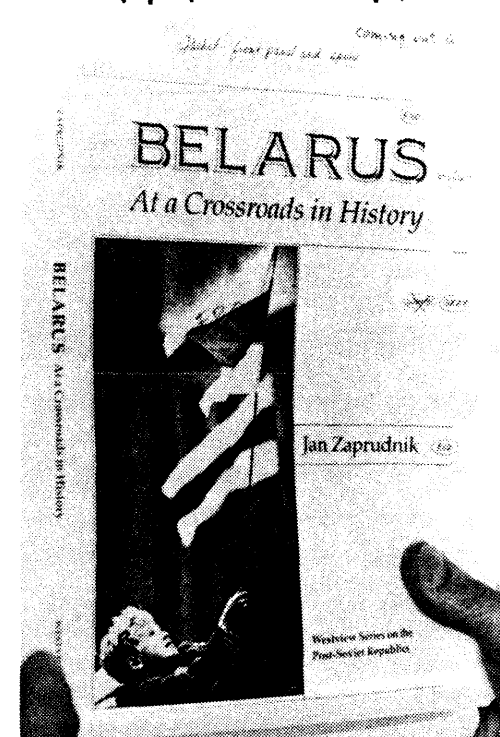
1. Вялікі тлум у Менскай опэры

8 ліпеня. Гістарычны дзень. Над уваходам у сталічны Акадэмічны тэатр опэры ды балету — транспарант з купалавымі радкамі «На сход, на ўсенародны сход!». Сюды ўпершыню зьехалася з розных краін наша эміграцыя на Першы Зьезд Беларусаў Сьвету. На ганку людна. Спатыкаеш айца Анатоля з Каложы. У вас абодвух няма запрашэньняў. Высокія грувакты дзьверы вартуюць сталыя мужчыны з эмблемамі БЗВ на рукавах — дружина Згуртаваньня вайскоўцаў. На вуліцы імжыць халодны дождж.

Унутры праўдзівы вавілёнскі тлум. Віруе самая вялікая ў сьвеце беларуская «тусоўка». Ты заўважаеш мноства вядомых людзей: А. Мальдзіс, З. Пазьняк, В. Целеш, В. Кіпель, а. Я. Матусевіч... Побач цябе на цэнтральных усходах сам Ст. Шушкевіч з ахоўнікам, які пільна разглядаецца навокал. Са спадаром старшынёй ВС размаўляе нейкая экзальтаваная з выгляду кабетка. Нехта падобраму жартуе: маўляў, тутка сабралася 80 працэнтаў усіх сьвядодных беларусаў сьвету.

Паўсюль велізарная колькасьць разнастайных друкаваных выданьняў, ад газэт да факсімільных кніжак і мастацкіх альбомаў. Тутка ж кэраміка, саломка, упамінкі, значкі, карці-

ны (толькі за даляры). Але амаль ніхто нічога не купляе. Вельмі хутка пачынаеш сам адчуваць перасычанасьць усім адразу — тварамі, выданьнямі, народнай музыкай і строямі. Раз-пораз спаткаюцца, кароткія размовы. Але некаторыя знаёмыя нават зблізку не пазнаюць цябе, разгублена разглядаюць навокал. (Працяг на 2-й стар.)

Водгукі

Бог вучыў нас любіць і дзяліцца...

Чытаю газэту «Пагоня» й дзіву даюся, як абыходзяцца мясцовыя гарадзенскія ўлады з жаночым ба-зыльянскім кляштарам.

Разумею, што гаварыць ці, болей таго, шукаць правоў чалавека ў нашай краіне ня мае сэнсу. Гэта, магчыма, калі-небудзь прыйдзе да нас з гадамі. Але ж вуніятам адмовілі на свой храм і ці ж гэта не ганьба перад Богам? Дзіву даюся, як нецяпіма ставяцца праваслаўныя вернікі да таго, каб і грэка-каталіцкая вера мела магчымасьць стаць раўнапраўнай. І самае прыкрае, што адбываецца гэта ўсё зараз на Беларусі. Якая аб'явіла сябе самастойнай і незалежнай. Вось толькі сапраўднай беларускай рэлігіі — вуніятву — месца ў ёй не стае.

Чуў, што зараз на Гарадзеншчыне будуць новыя касьцёлы, храмы для татар, і дзякуй Богу, хай моляцца людзі. Толькі ці даруе сам Усявышні тое, што запаветы яго не выконваем, дзелім не пароўну і не па справядлівасьці.

В. СЕГІНЬ,
пэньсіянэр.

ГРАМАДЗТВА

Эмігрантаў нарэшце запрасілі дахаты

(Пачатак на 1-й стар.)

Адбываецца рэгістрацыя дэлегатаў. Доўгі хвост чаргі. Вольна толькі каля столікаў з шэльдачкамі «Францыя», «Аўстралія» і г. д. Сапраўды вавіленскі тлум. Англы, франка, іспанамовныя беларусы.

2. «Пагоня» ў фальклёрным выкананні

У цэнтры прэзідыума злева на права спсп. Гілевіч, Краўчанка, Быкаў, Шушкевіч. На сцэне паяўляецца народны хор і замест «Мы, беларусы...» бадзёра зацягвае «Пагоню». Усе ўстаюць. Табе найбольш з усіх гімнаў даспадобы «Не загаснуць зоркі ў небел». Хай бы сабе і «Пагоня». Аднак яе выкананне на капыл, як гэта сьпявае народныя песні калгасны хор, гукава дэфармуе сам твор. Гэта ўжо ня гімн, а штось нахштальт «Бывайце здаровы!», толькі ў крыху менш вясёлым гучанні...

3. «Мы сканчаем са сваім самаедзтвам»

Першым гаварыў прэзідэнт Згуртавання беларусаў сьвету «Бацькаўшчына» народны пісьменьнік Беларусі Васіль Быкаў. Ягоны выступ як заўжды повен болю за нашыя ня надта ладныя беларускія справы. Мы страцілі некалі сваю дзяржаўнасць разам з ліцвінскім назовам, ці не адсюль усе нашыя беды? Нацыя ў раскіданым стане і ня толькі ў гэтапалічным сэнсе. Няма ў нас таксама адзінства ў рэлігіі.

Войны, рэвалюцыі, гэнацыд. Ад рук чэкістаў з энкавэдыстамі загинула ня менш людю як знішчылі фашысты з паслугачамі (воплескі ў залі). Трасьцянец і Куропаты — раўназначныя назвы ў нашай гісторыі.

А яшчэ нядаўна гэрояў Аўганістану лупцавалі веласіпэднымі ланцугамі дзяцей, якія сьвяткавалі ў цэнтры Менска Гуканьне вясны. Купальскія вогнішчы залівалі вадой з пажарных рукавоў. Усім памятна і разгон Дзядоў у 1988 г. у Менску. Усё гэта —

канвульсіі ўласнага фашызму...

Дэлегаты зьезда на хвіліну ўсталі, каб ушанаваць памяць усіх, хто загінуў за Беларусь.

Ст. Шушкевіч выказаў стрыманае захапленне тым, што беларусы разам са сваёй эміграцыяй упершыню без падказкі і без перашкодаў сабраліся, каб абмеркаваць беларускія справы. Ён не спадзяваўся такога ў наш час, хіба што мог марыць, каб гэтай падзеі дачакаліся дзеці або ўнукі.

Др Янка ЗАПРУДНІК (ЗША)

Мы ня маем права страціць свой гістарычны шанц, які выпактаваны пакаленнямі, мы павінны выкарыстаць яго і пабудоваць сувэрэнную нейтральную Беларусь. Нельга сёння аддаваць ініцыятыву ў іншыя, «злачынныя рукі, якія цягнуцца да ўлады». Ён заклікаў усіх «за работу!».

Н. Гілевіч сказаў, што гэты тэатр ніколі ня поўніўся беларускімі галасамі, як сёння. Каб гэтак уся Беларусь загучала! Але гэта пытаньне часу. Мы ўжо сканчаем са сваім самаедзтвам, але наша дзяржава яшчэ ня стала беларускай. Рэч ня толькі ў мове, але

таксама ж і сто разоў у ёй. Бо справа зрушыцца, калі ўсе да аднае паперкі з Рады міністраў пойдучы на беларускай мове. Ён таксама заклікаў не выпускаць з рук ініцыятыву дзеля таго, каб антыбеларускія сілы пацярпелі поўны крах.

4. Спадары-дабрадзеі

Як вядома, на правядзеньне зьезду Урад выдзяліў 60 млн рублёў. Як пры мне выказвалі здагадкі замежныя землякі, гэтага, мабыць, як на сёньняшнія кошты, хапіла хіба толькі на рэстаран ды гатэль. Дарэчы, удзельнікі зьезду таксама вызвалены ўрадам ад аплаты візаў за ўезд і выезд з Беларусі.

Стала таксама вядома аб тым, што зьезду паступілі ахвяраванні: ад сп. А. Селівончыка з Сібіры — 20 млн рублёў, ад прыватнай асобы са Львова — 5 млн, ад Зьнешэканамбанку — 2 млн, ад прафсаюзаў — 300 тысяч, ад калгаса «Шлях Леніна» — 100 тысяч, ад некаторых прадпрыемстваў, а таксама ад сп-ні Тарасевіч — 1000 рублёў. Цікава, што нехта з трыбуны прапанаваў калгас за гэта назваць імем Першага зьезду беларусаў сьвету. Канешне, з добрай іроніяй.

5. Урад хоча дбаць пра дыяспару

Нікога не здзівіла, што сп. В. Кебіч замест сьёбе прыслаў на зьезд свайго намесьніка сп. М. Дземчука, які зачытаў урадавы даклад. Спадар прэм'ер, безумоўна, чуўся б не ў сваёй талерцы ў гэтай грамадзе, яму давлялася б таксама пачуць малапрыемныя словы на свой адрас нахштальт таго, што яму зараз спрэзэнтуюць расейска-беларускі слоўнік. Ну, але гэта ўжо эмоцыі. Дзяржаўная мудрасць, як той казаў, — па-над усім.

Дык што ж ва ўрадавым дакладзе? Па сутнасьці, гэта справаздача з некаторымі прапановамі на будучыню. Адносна Балтыйска-Чарнаморскага

саюзу сьцьвярджаецца, што ён будзе другарадным побач з васьцю Эўропа-Беларусь-Расея. Апроч эканомікі галоўным клопам названа нацыянальна-культурнае адраджэньне. «На Беларусі стала больш беларускасьці, у грамадзян Беларусі паступова зьнікае комплекс непаўнацэннасьці...» «Другі вынік — мы змаглі пазьбегнуць рэвалюцыйнасьці ў вырашэньні праблем нацыянальна-культурнага адраджэньня, што непазьбежна прывяло б нас да канфрантацыі і, што галоўнае, да канфрантацыі на нацыянальнай глебе паміж прадстаўнікамі адной, менавіта адной (!), нацыянальнасьці, што і небяспечна, і нязвыкла, і незразумела для міжнароднай грамадзкасьці». Гм, янычары, канешне, на ўсё здольныя...

Прынята ўрадавая праграма «Беларусы ў сьвеце». У будучыні, магчыма, будзе створаны адпаведны камітэт ці міністэрства па справах дыяспары.

5. Гаворыць эміграцыя

Мяне ня раз пыталі потым: дык у чым жа сэнс гэтага мерапрыемства, якая практычная карысьць? Ня ведаю, як нахштальт выключна матэрыяльнай карысьці (хаця майму прыяцелю, сьпеваку В. Ш. нашы замежнікі ахвяравалі грошы на запіс ягоных песняў у добрай сучаснай студыі), але галоўны вынік у любым разе дасягнуты, а менавіта — беларускую эміграцыю нарэшце запрасілі ў бацькоўскую хату. Гэткі падарунак, у большыні старым людзям — на схіле іхніх гадоў, залічыцца ў іншым жыцці сямю-таму з нашых сталічных грэшнікаў.

Калі на Бацькаўшчыне вынішчалі беларушчыну, ператварылі нас амаль ва ўзорна-янычарскую згодніцкую нацыю, дык яны тамка, у далёкіх Амэрыцы да Аўстраліі, трымаліся за ўсё роднае, як за найвялікшы скарб, баранілі ў сьвеце нашыя мову, Пагоню, бел-чырвона-белы сьцяг, сьветлую ідэю БНР. За гэта іх «удзячна» мянавалі дома здраднікамі. Як вядома, хто галасней крычыць...

Талеранцыя як вынік культуры

(Пачатак на 1-й стар.)

Кожная цывілізацыя, кожная сацыяльная сістэма, кожная нацыянальная культура, ці этнічная супольнасьць вырашалі гэтую праблему ў гісторыі, крышталізавалі яе ў рэлігійных, этнічных, ці палітычных прынцыпах, шукаючы аптымальнасьці. Унівэрсальныя вечнасьці ці доўгатэрміновыя падставы талерантнасьці сфармаваны Ісусам Хрыстом і выпрабаваныя гістарычна ў хрысьціянскім сьвеце. Усе палітычныя, сьвецкія, сацыяльныя этыкі і іншыя выяўленьні талерантнасьці ўлічвалі ці трактавалі па-свойму ўнівэрсальныя прынцыпы, калі прыстасоўваліся да зьменлівых сітуацыяў. Гэтая зьменлівасьць разьвіцьця прадвызначае і зьменлівасьць прыстасаваньня ўнівэрсальных ідэяў. Запозьненасьць пераменаў прыводзіць да супярэчнасьцей і нават катаклізмаў.

На мой погляд, мы назіраем пачатак такога магчымага катаклізму ў Эўропе, які паказвае на крызіс эўрапейскай дэмакратыі. Галоўная праблема і сацыяльна-палітычная ідэя талерантнасьці, якая ўзьнікла пасля вайны ў вольным сьвеце і якая пакладзеная ў аснову цяперашніх уяўленьняў пра дэмакратыю ў Эўропе — гэта амэрыканізаванае паняцьце правоў чалавека, дзе галоўным момантам зьяўляецца палажэньне аб першаснасьці, прыярытэце правоў асобы перад нацыяй і дзяржавай. Ідэя на працягу некалькіх пасляваенных дзесяцігоддзяў прайшла свой тыповы шлях ад дэкларацыі да ўвасабленьня ў палітыку, ад палітыкі да ўлады, ад выяўленьня ў сістэме законаў, ад улады да законаў да прымяненьня іх у грамадзтве, ад дзейнасьці заканадаўства да сацыяльных вынікаў. Цяпер мы назіраем пачатак крызісу

гэтай ідэі.

Станоўчыя сацыяльныя яе вынікі — мір і добрабыт. Эўропа аб'ядналася на добрабытце і імкнецца да яшчэ лепшага добрабыту, не заўважаючы, што мір паступова пачынае знікаць, што разам з прыярытэтам асобы знікае прыярытэт нацыі, а разам з тым і добрабыт карэннай асобы, што жыве на спрадвечнай зямлі. Мільёны нацыянальных безпрацоўных саступаюць месца таннай рабочай сіле з усходу, і ад гэтага не ратуе ніякія абмежаваньні.

Так непрыкметна, спакваля тэзіс прыярытэту правоў чалавека, зразуметы механічна, пачынае працаваць супраць чалавека. Гэты крызіс ўсеабдымны. Гэта крызіс сістэмы, заснаванай на прымітыўнай аднабаковай трактоўцы ідэі. Разьвіцьцё яго можа прывесць да таго ж выніку, да якога

прывёў некалі нашу цывілізацыю прынцып «liberum veto».

Непасрэдным сацыяльным наступствам эўрапейскага крызісу ўвасабленьня ідэі прыярытэту асобы перад нацыяй могуць стаць успышкі нацыянальна-этнічных канфліктаў, а ў палітычным плане прыход да ўлады фашыстаў і права-радыкальных сілаў. Такія вольныя мэтамарфозы прыгожыя ідэяў талеранцыі мы назіраем у мінулым і цяперашнім жыцці. Не сумняваюся, што Эўропа знойдзе выхад з гэтага становішча. Але пакуль што там дамінуе дэмакратычны касмапалітызм, пагрунтаваны на добрабытце і абстрактных аднабаковых ідэях, абмяркоўваюць маастрыхскія фантазіі і т. п. палітычную бэлэтрыстыку.

У заключэньне хачу адзначыць, што Беларускі Народны Фронт перад прыняцьцем новай праграмы руху дастаткова прааналізаваў гэтую сітуацыю ў Эўропе і магчымы наступствы на шляху адраджэньня Беларусі. Мы выходзім з тэзісу парытэту нацыі і правоў асобы. Канкрэтнае ўвасабленьне гэтага палажэньня будзе вызначацца заканадаўствам і палітыкай. Мы здаем сабе справу, якая агромністая праца наперадзе. Гэта праца на доўгі час. Асновай для яе могуць стаць, на мой погляд, здабыткі і маральныя каштоўнасьці нашай гістарычнай беларускай культуры талеранцыі і палітычнай воля грамадзтва, здольнага ўвасобіць у жыцьцё карысныя для сьёбе ідэі.

Шаноўныя гарадзеньцы!

Нашае жыцьцё набліжаецца да таго прыяду, калі ўсе мы мусім вырашыць, якую з палітычных сілаў падтрымаць пад час будучых рэфэрэндумаў і выбараў. Адаючы свой голас за тую ці іншую партыю, за таго ці іншага кандыдата, кожны чалавек спадзяецца на перамены да лепшага, найперш у жыцьці і добрабытце сваёй сям'і. Гэта ёсьць нармальнае чалавечае жаданьне. Важна толькі, каб гэты выбар ня быў памылковым. Наш народ ужо мае горкі вопыт такіх памылак.

На выбарах 1990 года, карыстаючыся нізкай палітычнай сьвядомасьцю людзей, уладу ўтрымала ў сваіх руках камуністычная намэнклятура. Да якіх вынікаў гэта прывяло — кожны з нас адчувае штодзённа. Адсутнасьць рынкавых рэформаў ва ўмовах разбурэньня адміністрацыйна-каманднай сістэмы штурхнула нашу эканоміку ў бездань. Адзінае выратаваньне — зьмена ўлады шляхам перамогі на будучых выбарах палітычных сіл, згуртаваных вакол ідэі адраджэньня Беларусі і здольных вывесці нашу дзяржаву з крызісу.

Гэта нялёгкае задача, і рыхтавацца да

яе, гуртаваць сілы трэба ўжо сёння.

З гэтай мэтай Гарадзенская арганізацыя БНФ пачынае перарэгістрацыю сталых сяброў фронту, а таксама запрашае да супрацоўніцтва ўсіх, хто не жадае заставацца пасіўным назіральнікам у цяжкі для Бацькаўшчыны час.

Перарэгістрацыя сяброў Фронту праводзіцца па адрасу: вул. Савецкая, 10, каб. 1-а, кожную сераду і чацьвер з 18.30 да 20.30 або па тэлефоне 45-45-01 у гэты самы час.

Гарадзенская Рада БНФ.

Яшчэ й сёння, напярэдадні падзеі ў яе часе, прасавецка-інтэраўская прэса спрабавала брахаць «паліцаі!», сплываючы злбай, як атрутай. Але марная праца! Яны ўжо прыехалі. Не да ўрада або яшчэ кагось. Да нас усіх, хто задушыў у сабе «гома саветыку-са».

Чаго ж яны жадаюць? Ды няшмат. «Каб Беларусь загаварыла па-беларуску, і яна загаворыць!» — Р. Жук-Грышкевіч, старшыня Каардынацыйнага Камітэту беларусаў Канады. А што датычыць «Беларусі ў этнаграфічных межах!», дык часам і пра гэта варта нагадаць пазбаўленым сьціпласьці суседзям, якія выдаюць сучасныя мапы са сваёй мяжой ажно да Менску. А то мы ўсе маўчым ды маўчым, а неінтэлігентныя людзі мяркуюць, што баімся...

7. Два ўражаньні

Што цябе, ужо звыклага на ўражаньні, усё ж аднак па-добраму ўразіла? Аповяд шэфа беларускай праграмы радыё «Свабода» В. Станкевіча пра тое, як з яго ня ўзяў грошы сталічны таксавец, бо ён размаўляў з ім па-беларуску. Падобнае мог зрабіць паляк, расеец, летувіс. Змог і беларус!

Да трыбуны ідзе З. Пазьняк, і ўся зала ўстае...

8. Спрэчкі

Сам таго, мабыць, не ўяўляючы, напачатку зьезду даў тэму для гарачых спрэчак у апошні дзень др А. Баршчэўскі з Варшавы. Перадусім, ён пераканаўча давеў, што з расейцаў ніхто дэжэтуль не папрасіў у беларусаў прабацьчыны за 200-гадовы гвалт русіфікацыі. Амаль ніхто з іхняй інтэлігентнай пісьмова не сказаў вартых словаў пра беларусаў. Горкі, праўда, напісаў: у беларусаў ёсьць хоршыя дзеці Колас і Купала, пішут так проста, задушэвно і прымітывна... Апошнія слова фразы ў савецкі час закасавалі, і на гэтай цытаце былі абаронены дзесяткі дысэртацыяў.

Др Баршчэўскі выказаў сваё захапленне асобай старшыні БЗВ М. Станкевіча і упэўненасьць, што яму быць у будучыні міністрам абароны

Беларусі.

Тэма войска, расейскага паводле нацыянальнага складу афіцэрства, ганебнага загаду міністра Казлоўскага, які звольніў падпалкоўніка Статкевіча нібы за парушэньне афіцэрскага гонару, чытай: за тое, што беларускі патрыёт, — усё гэта разам з патрабаваньнем адстаўкі самога Казлоўскага надзвычай распаліла залу напрыканцы зьезду. Цікава, што супакойваў усіх ніхто іншы, як З. Пазьняк: справа не ў асобе міністра, яго могуць замяніць яшчэ горшым, а ва ўрадавай вайскавай палітыцы.

Вельмі спрачаліся (пад час круглага стала, прысьвечанага праблемам дыяспары (наконт таварыстваў «Радзіма» і «Дружба», а таксама газэты «Голас Радзімы», бо яны скампра-мэнтавалі сябе ў папярэднія гады. Патрабавалася нават спыніць іхняе фінансаваньне. Заступіліся... эмігранты. Перадусім Я. Запруднік. Спадарыня В. Рамук з Чыкага сказала, што раней газэту гэтую называлі «брахалаўкай», але цяпер яна стала іншай.

Увогуле прэзэнт звароту зьезда да Саўміна і ВС, які тады абмяркоўваўся, месцамі меў ультыматыўны характар, як нехта заўважыў — з жорсткімі фармулёўкамі ў духу ЦК КПБ. Я. Запруднік заўважыў, што дакумэнты трэба зладжваць, а не наадварот. Дый наогул ня варта кусаць руку, якая дала грошы на правядзеньне зьезду. Дзяржава, што відавочна, ня можа нармальна існаваць без дыяспары...

9. Дзень аўтографу

Для дырэктара Беларускага інстытута навукі і мастацтва ў Новым Ёрку др В. Кіпеля 8-га ліпеня быў днём аўтографу. З усіх прысутных менавіта яго кніжка пра беларусаў ЗША была прымеркавана да пачатку зьезду і стала на ім праўдзівым бэстсэлерам. Аўтар падпісваў свае кніжкі на веку піяніна, да яго стаяла чарга людзей з сінім тамком пад пахай. Каштавала кніжка 200—250 рублёў.

Цэны могуць наогул вельмі вагалься. Кніжка Ю. Турона «Беларусь пад нямецкай акупацыяй» каштавала ад 70 да 200 рублёў...

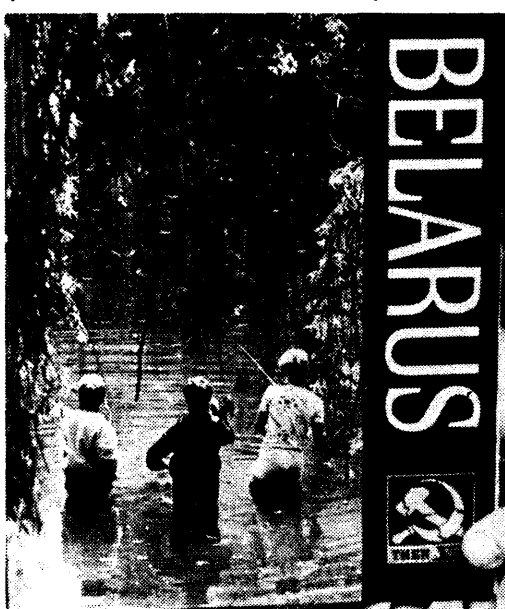
Вельмі вялікім попытам карысталі-

ся беларускія познамі. Побач адбывалася пагашэньне спэцтэмпелем паштоўкі ды канвэрта з 50-рублёвай познамай, прысьвечанай зьезду.

10. «Танк» архітэктара Лянгбарда

Як апавядаюць, наш Акадэмічны тэатр опэры ды балету быў пабудаваны ня без сымбалічнае мэты. Вонкава гмах нагадваў моцны танк, скіраваны на захад, у бок Заходняй Беларусі, тадышняй Польшчы, мяжа з якой пачыналася недалёка за Менскам. Пабудавалі яго ў 30-я гады паводле архітэктара Лянгбарда. Нам з гэтым Лянгбардам увогуле пашанцавала. Менавіта ягоныя будынікі — Дом урада, унесены ва ўсе архітэктурныя даведнікі сьвету, опэрны тэатр, Дом чырвонага байца ды камандзіра (сёння — афіцэраў) рабілі нагонкі Менскіх сталіцаў.

Сёння ён ня надта нагадвае танк, хутчэй — выдажджаным сьветла-шэрым адценнем сваіх муроў — сьпартэлы шкільет выкапня дзесь у манголь-

скім стэпе.

А што, можа, у тыя 30-я гады тут таксама багата гаманілі па-беларуску? Ставілі спэтаклі на беларускай мове пра нацдэмаў, шкоднікаў і ворагаў народа. Усходы, паверхі, партэр і бэнуар поўніліся работнікамі ў чыр-

воных хустках, мужчынамі — паводле моды — у напавайсковых фрэнчах, ботах і галіфе. Як яны пачуваліся сярод мармуру, люстэрак і высокіх фаянсавых пісуараў у прыбіральнях? Ня ведаю. Ведаю толькі, што запарсілі сюды беларусаў з усяго сьвету, але не парупіліся пра мыла, таму не было як вымыць рукі.

На адных дзвярах зьмеціў «беларускую» шыльду — «нам. дырэктара па гледачу».

11. Пагоня была адно па Гальштэйнскім піве

Ня ведаю, чаму, але ні над уваходам, ні на даху, ні ўнутры — ва ўсім тэатры не было аніводнага дзяржаўнага сьцяга! Неафіцыйнае мерапрыемства, кажаце? Але ж у Амэрыцы ў любым бары нават ёсьць сьцяжок. Не было аднолькава й нашага гэрба. Нібы пацвялілі з эмігрантаў, для якіх сымболі так дарагія. Пагоню (крыху зьмененую) табе ўдалося адшукаць адно ў буфэце па прывабнай бутэльцы нятаннага Гальштэйнскага півна.

Паўсюдна — толькі эмблема зьезда. Яна цалкам зразумелая: шасьціканцовым крыжам, з галавой — арэалам глёбус, за якім сучасная мапа Беларусі. Увага траціцца, калі ўсё гэта разглядаеш. Здаецца, ня надта ўдала эмблема.

12. «Белбурнацы»

Адзін ідэялагічна спрытны наш пісьменьнік гадоў 30 таму вынайшоў гэты абразьліва-недарэчны скарот, каб абазваць «шчырых беларусаў, якія не здардзілі беларушчыне. Вынаходка дужа спадабалася ў адпаведных ворганых, доўга культывавалася з мэтай агітацыі й контрпрапаганды.

Але вось яны прыехалі. БЕЛА-РУСЫ. А дзе той пісьменьнік? Дзе воргані? Адных ужо няма, другія перафарбаваліся, трэйція дзяжурнылі на паверхах і залі інкогніта...

Напраўду сьмяецца той, хто сьмяецца апошнім.

Наступны зьезд беларусаў сьвету мае адбыцца за чатыры гады, магчыма, у Мірскім замку, якому якраз будзе пяцьсот гадоў.

С. АСТРАВЕЦ

III Усебеларуская палітычная канфэрэнцыя.

Уражаньні госьця

Уражаньне 1-е, станоўчае

Добра, што сучасны нацыянальна-дэмакратычны рух на Беларусі імкнецца пасьлядоўна прайсці ўсе неабходныя прыступкі на сваім шляху. Прынамсі, выразна бачна імкненьне захаваць пераемнасьць з колішнім беларускім рухам: гэта й разнастайныя формы сьвяткаваньня 25 Сакавіка, гэта й адраджэньне партыі са старым назовам — «Грамада» альбо газэты — «Свабода».

Праўда, з традыцыйнымі каштоўнасьцямі беларускага палітычнага скарбу, бывае, абыходзяцца ня надта пашанліва. Так, адна грамадзкая арганізацыя пампэзна абвясціла, што скліча Зьезд беларусаў цэлага сьвету, і гэты зьезд мусіць стаць спадкаемцам, — ні больш, ні менш! — Усебеларускіх Кангрэсаў. Што ж, абвясціць можна ўсё, што заўгодна. Праблема ў тым, каб зьдзейсніць.

Беларускі Народны Фронт разам з іншымі партыямі дэмакратычнага кірунку паставілі сабе задачу больш сьціплую — адрадыць традыцыю Беларускіх палітычных канфэрэнцый — апэратыўных збораў дзеячоў палітычных арганізацый дзеля абмеркаваньня надзённых праблемаў. І гэта ім, бадай, удалося.

Дэлегаты й госьці канфэрэнцыі заслухалі зьмястоўныя выступы Васіля Быкава, Анатоля Сідарэвіча, Янкі Запрудніка, Зянона Пазьняка ды іншых, а таксама прынялі шэраг рэзалюцый. Не бяру на сябе трактаваць гэтыя цікавыя дакумэнты, няхай шановныя чытачы самі з імі пазнаёмяцца.

Уражаньне 2-е, спрэчнае.

Быць сапраўды пасьлядоўным зусім ня проста. Маё другое ўражаньне з гэтае канфэрэнцыі, што яе арганізатарам якраз не хапіла пасьлядоўнась-

ці.

Рэзалюцыі прынялі — добра. Але чаму ж не дайшло да распрацоўкі дэталёвых праграмаў дзейнасьці суб'ектаў нарады ў зьвязку з гэтымі рэзалюцыямі? Няўжо Слова не пакліча, не абумовіць Дзею?

Спрэчныя думкі нараджала само асяроддзе, у якім адбывалася канфэрэнцыя — маю на ўвазе будынак Тэатра Янкі Купалы. Калісьці ў гэтым тэатры глядзеў спэтакль «Цмок». Арганізатары канфэрэнцыі ці не глядзелі гэтага мудрага спэтаклю, ці проста забыліся, што ў цмока было некалькі галоў. У «цмока», што захапіў нашу краіну, гэтых галоў — не зьлічыць. Але як хочам забіць цмока — мусім зьбіць усе галовы. Гэтыя тэатральныя паралелі да

таго, што арганізатары канфэрэнцыі назвалі яе Усебеларускай, але зьвярнулі ўвагу не на ўсе беды Беларусі. Абмяркоўваліся пераважна ўнутраныя праблемы Рэспублікі Беларусь, трохі закраналася беларуская эміграцыя, а інтарэсы тае часткі беларускае нацыі, якая, пражываючы на сваіх этнічных тэрыторыях, апынулася «за мяжой», былі цалкам з'ігнраваныя. Ніхто ж не патрабуе перагляду межаў, гаворка йдзе аб цывілізаванай духоўнай, гаспадарчай інтэграцыі. Без такое інтэграцыі далейшае існаваньне нацыі ўяўляецца спрэчным.

Добра, што хаця пад заканчэньне канфэрэнцыі адбылася спроба выправіць памылку — у выніковыя дакумэнты былі ўнесены сьціплыя дадаткі — пра тое, што ў наступны раз гэтая праблема стане спэцыяльным

рапэйскім стандартам.

Хада па пакутах

Хадою па пакутах называюць пошукі працоўнага месца нядаўня выпускнікі Гарадзенскага дзяржаўнага мэдыцынскага інстытута. Некаторыя з адчаю рэгіструюцца як безпрацоўныя ў цэнтры занятасьці насельніцтва. Іншыя, не паспрабаваўшы сябе на асноўнай прафэсіі, набываюць новую. Ёсьць і такія, хто ідзе працаваць на пасады малодшага

прадметам дыскусіі, а таксама, што правы беларусаў-замежнікаў мусяць быць замацаваныя ў Канстытуцыі беларускай дзяржавы.

Спрэчнае ўражаньне засталася ў мяне й ад самой мэтоды правядзеньня канфэрэнцыі. Зноў скарыстаю тэатральныя паралелі — не канфэрэнцыя (калектыўная інтэлектуальная праца), а спэтакль. Відавочна — папярэдне папрацаваў якісь «мазгавы трэст» і былі падрыхтаваныя рэзалюцыі. На самой канфэрэнцыі сапраўдныя дыскусіі не плянаваліся. Рэзалюцыі былі адзінадушна прынятыя.

Ня ведаю, як іншыя, а я, са сваім гасьцявым мандам, часам пачуваўся лішнім. А можа, й непатрэбныя госьці ды ганаровыя дэлегаты на гэтых канфэрэнцыях? Хапіла б толькі дэлегатаў-работнікаў.

С. ВІТУШКА, госьць.

Гатэль супэр-люкс

Непадалёк ад чыгуначнага вакзала, на месцы былых складаў тытунёвай фабрыкі, ідзе адбудова чатырохпавярховага будынку пад гатэль. Як стала вядома карэспандэнту «Пагоні», будынак нядаўна выкупіла вытворча-камэрцыйнае аб'яднаньне «Маналіт», яно й вядзе ўсе рэстаўрацыйныя работы.

Згодна прэзэнт, на месцы складаў прыкладна праз год будзе збудаваны гатэльны комплекс, адпавядаючы эў-

ропэўскаму стандарту.

Дарчы, двое сёлетніх выпускнікоў знайшлі сабе працу ў ТМА-2 Горадні, на пасадах мэдсэстраў.

Г. У.

Хачу застацца ў шпіталі

Не сьпяшаюцца пакідаць шпіталі Горадні пасля курсу лекаў людзі сталага ўзросту. Яны ўсімі сіламі стараюцца прабыць тут яшчэ хоць адзін дзень. Некаторыя проста заяўляюць лекарам, што ў шпіталі ім значна лепей, чым у роднай хаце — тут у іх ёсьць харч, цяпло й увага.

КУЛЬТУРА

Халодны дождж у Наваградку

Усё ж неяк нязвыкла, калі сьвяты адбываюцца сярод тыдня. Парушаецца традыцыйная лёгіка жыцця, час мінае яшчэ хутчэй і ўрэшце, калі зноў вяртаешся ў будні, пачуваешся стомленым і быццам забытым гэтым жыццём. Бо звычайна сьвяты — гэта мноства шматлікіх самых розных уражанняў, асабліва калі ты ў чужым горадзе і сярод цікавых людзей, якіх сустракаеш упершыню. А яны, гэтыя людзі, блізкія і прыемныя табе, цяпер недзе далёка й, магчыма, таксама ўзгадваюць аб гэтых днях і аб табе, як і ты аб іх.

Так здарылася, што Наваградск ты ведаў толькі па кніжках, з гісторыі й яшчэ са шматлікіх апавядаў інстытуцкага сябра, з якім жыў некалі ў студэнцкім інтэрнаце й які вельмі ганарыўся сваім горадам, як і ты сваім. Праўда, я яшчэ двойчы праяжджаў праз гэты горад, але ж колькі гэта займала часу — найбольш хвілін дзесяць.

На пляцы ў цэнтры, дзе засталіся толькі рэшткі мінуўшчыны, усё ж адчуваеш, што гэта некалі была сталіца. Жыве ў гэтым месцы нейкі незвычайны ўзніск стальных дух. А сябра-гісторык дадае, што з такіх вострых невялічкіх гарадоў складаецца ўся Эўропа. Папросту шмат гадоў Наваградск быў савецкім, што, зразумела, наклала на яго адбітак гэтых эпох. Толькі рэшткі замка бадай найбольш не паддаюцца ніякім уплывам людзей і часу.

Наваградзкія чытанні гэтым разам прысьвечаныя 740-ым угодкам караначыі Міндоўга, ужо трэцяя па ліку. У зале дзелавая атмасфера й прысутнічаюць большасцю толькі навукоўцы. Арганізатары, прадстаўнікі гарадскога Савета й гісторыка-краязнаўчага музея шчыра, нешматслоўна вітаюць удзельнікаў і з нецярпеннем чакаюць дакладаў. На рэдкасць, тут зацікаўленыя людзі ў тым, каб ведаць сваю гісторыю.

Праз адчыненне вакно даносіцца шапаценне лісьця, сьвежыя ветрык задзьмувае ў залу, сёння сонца, нехта здарожаны, і галава яго ківаецца, а табе крыху сьмешна, глядзячы на гэта.

Госць з Летувы, які належыць да калегіі Міндоўга ў Вільні, ладна адзначае, што ў Наваградку шмат робіцца для адраджэння дзяржаваў — Беларускай і Летуўскай. Ён падкрэслівае, што наша дзяржаўнасць пачалася з Міндоўга. Праўда, ён нічога ня кажа аб гэтай дзяржаве, зразумела, мае на ўвазе тое, што ўсе правы на яе належаць летувісам. І таму надалей замест таго, каб распавесць нешта тое, што датычыць гісторыі, ён па-інтэлігентску гаворыць аб тым, як зараз цяжка адстойваць Летуве сваю свабоду.

Вядома, ён — прадстаўнік свайго народа, й што яму да тае Беларусі. Пераканаешся ў гэтым яшчэ раз паўней, калі за вярчэння апінішся побач з ім за адным сталом. Ён будзе апавядаць табе зноў і зноў пра свае цяжкасці, а ты будзеш яго слухаць і думаць толькі аб сваім.

Цешыць, аднак, тое, што фундаментальная гістарычная навука на Беларусі набірае сваю моц, хоць

і вельмі яшчэ доўга ёй да таго, каб пачуцца роўнай сярод іншых. Мой знаёмы летувіс чырванее, калі адзін з менскіх гісторыкаў заўважае на яго выступ, што беларуская дзяржаўнасць пачынаецца не з Міндоўга, а значна раней: з Полацкага й Тураўскага княстваў, і ў яе ўжо быў пэўны вопыт. Толькі ці хутка гэта пачнуць прызнаваць усе нашы суседзі, бо заўтра ўвечары ты ўбачыш у тэлевізары, як маскоўцы падаюць аб гэтым сьвяце толькі рэпартаж з Летувы й таксама зазначаюць гэта як летувіскае сьвята. Хоць, дарэчы, так было заўсёды: ніхто з тваіх суседзяў не хацеў прызнаваць беларускую гісторыю. Ім усім гэта было невыгодна, ды й хто яе загубіў...

Зрэшты, гэтым нічога не парадзіш, беларусам патрэбна працаваць, шмат працаваць, але цяпер на сябе. Дзіўна толькі тое, што сярод беларускіх навукоўцаў яшчэ шмат вучняў Абэцдарскага, якія таксама ня хочуць прызнаваць беларускасць. Для іх была заўсёды толькі Русь.

Але чытанні накіраваны на Наваградзкіх з часам шмат у чым змяняць і гэта. Толькі падумалася: шкада, што цяжкай працы гісторыкаў у архівах і з рознымі дакументамі ў нас недаацэньваюць, а паўсюдна й шмат балбасюць аб каўбасе.

Яшчэ перад вярчэння прыемная дырэктарка мясцовага гісторыка-краязнаўчага музея запрапанавала паглядзець відэастужку аб Наваградку, якая здымалася ў 1931 годзе тутэйшымі габрэямі. Кіно на сорок хвілін было без гуку, але ўразіла тое, як мала засталася ад таго Наваградка.

Наперадзе была ноч перад сьвятамі караначыі Міндоўга. Заўтра ў горадзе вольны дзень. Суды зьведзюцца ўдзельнікі 1-га зьезду беларусаў сьвету, артысты са сталіцы, зыдуцца людзі з горада й навакольных вёсак.

Твае новыя сябры з Менску й Беластоцкіны за тое, каб ісьці на замчышча, пасядзець пад сьветлаю поўняю і шматлікімі яркімі зоркамі,

а не проста паспаць у гатэлі.

Нас набіраецца шмат. Ніна з Вашынгтону, якая таксама толькі сёння прыляцела ў Менск і дабралася да радзімы бацькі, частуе нас каліфарнійскім смачным віном. Яна таксама не захацела спаць, хоць здарожылася пасля пералёту з-за акіяну. Мы сьпяваем беларускія песні й ня можам нацешыцца, што ўсе разам тут, што заўтра сьвята, што такая прыгожая ноч і такая сьветлая-сьветлая поўня над Наваградкам. Тутэйшыя дзяўчаты, што выйшлі на нашы сьпевы, дзіўляцца, адкуль мы, чаму па-беларуску кажа амэрыканка й «кто такой этот Миндовг». Ім на вуха нешта шпэча Коля з праваслаўнага брацтва трох Віленскіх пакутнікаў, і, напэўна, у яго гэта нядрэнна атрымоўваецца. А ў нас не сканчаюцца размовы й песні і, на жаль, хутка рана.

Сьняданьне ў гатэлі падае прыгожая маладая дзяўчына з ільнянымі валасамі й блакітнымі вачыма, а ты глядзіш у вакно, бо там спора чыбаніць дождж. У фэе стаўпілася група маладых гішпанцаў, адчуваецца, што ім студзёна, аднак яны гамоняць і ўсьміхаюцца. Іх дзяўчаты амаль усе падобны да Арынчы Санчэс. Такія яны, гішпанкі...

А дождж не змаўкае, калі час пачынаць сьвята, ён наадварот мацнее. Ты ўсё ж ідзеш без парасона, каб пабачыць, што адбываецца. На пляцы ўжо мноства людзей, іх не палохае дождж. На аўтобусах, з міліцыяй наперадзе, прыехалі беларусы сьвету. Іх па-сапраўднаму шмат з усіх кантынэнтаў. Яны таксама мокнуць, па чарзе забягаюць у музей, а дождж робіцца ўсё большым.

Маладога Язэпа з Кліўлінда не страшыць гэты дождж, ты фундаеш яму наваградзкае піва, і ён з задавальненьнем яго п'е. Ён ужо студэнт, а на Беларусі, радзіме яго бацькоў, упершыню. Задаволены ўсім, і нават паджым, і вельмі добра, як і ўсе госьці, гаворыць па-беларуску.

Зрэшты, сьвята з замчышча пера-

несьлі ў Дом культуры. Тут няшмат месца, пад нагамі круцяцца тэлевізійшчыкі з тоўстымі драгатамі, праз слова расейскага мат, арганізатары разсаджаюць гасьцей, а на вуліцы мокнуць ужо каторую гадзіну мясцовыя людзі. Амон і міліцыянты не пускаюць іх у залу, бо не хапае месца. Быццам напалоханы ўсім, што дзеецца, сядзяць тыя самыя гішпанцы, праўда, тут ім ужо цёпла, бо нават няма чым дыхаць.

Нарэшце зьявіўся міністр замежных спраў Беларусі П. Краўчанка. Канцэрт распачалі ўрыўкам з оперы «Князь Наваградзкі». Артысты са сталіцы ўражваюць сваім ўзроўнем, асабліва танцоры. Ты бачыш, як параскрывалі раты тыя самыя гішпанцы і падымаюць галовы, каб на гэта падзівіцца. А побач з табой сядзіць Валодзя з Аўстраліі, які сорок восем гадоў ня быў на Беларусі, і ўвесь час прыкрывае мокрую вочы кінакамэрай. Ты бярэш яго за руку й па-сяброўску сьціскаеш, а ён толькі й можа адказаць, што першыя дваццаць гадоў на чужыне не распакоўваў нават чэмаданы, бо ўсё чакаў: вось-вось вернецца... Дзеці яго яшчэ ўмеюць гаварыць па-беларуску, а ўнукі ўжо не. Сорок восем гадоў. А ты ў гэты час узгадваеш заходне-нямецкага паэта Гюнтэра Эйха, які некалі напісаў: «Хораша ўсё ж жыць, нават зараз».

У перапынках мы спрабуем выйсці папаліць на вуліцу, але гэты споры дождж усё чыбаніць ды чыбаніць. Валодзя баіцца застудзіцца, ужо ня той узрост. А мясцовыя людзі так і мокнуць на вуліцы з надзеяй паглядзець яшчэ раз на беларусаў сьвету.

Увечары ты ўжо адзін у гатэлі й праз вакно назіраеш, як на замчышчы салютуюць вайскоўцы, але не ідзеш туды, бо ўжо й так за дзень вымак да апошняй нітакі.

А заўтра таксама дождж не сьцігне і цэлую дарогу да Горадні будзе чыбаніць у вакно аўтобуса, перашкаджаючы табе задрамаць.

М. КАРНЕВІЧ.

Летувіс — назва звышфармальная ці дражнілка?

Нядаўна я пачуў ад усходняга радыё, як нашу новую валюту называлі літасамі. Гэта таксама ж непісьменна, як бы пра вашу сказаць рублі. Адазвучаньне абрыдлае слова «летувіс» (ці «лятувіс»), якім паўстагоддзям назад вырашылі ахрысьціць нас вашыя эмігранты — з мэтай адмяжжавацца. Ня маю нічога супраць назвы Летува, — усё ж гэта наша афіцыйная назва, так нас называюць і латышы (мо й гэта слова ўжо заменена?), і паралель Рэспублікі Беларусь — Рэспубліка Летува гучыць урачыста. Калі вы адмаўляецеся ад маскоўскіх эталёнаў — транслітэрацыі Вільнюс, Каўнас — гэта выдатна. Суседзі, калі яны сапраўды блізкія суседзі (а такімі мы былі на працягу 7 стагоддзяў, пакуль не трапілі ў асобныя каморы ў турме пад назвай «дзе так вольно дышит человек»), заўсёды маюць свойскія назвы для

суседзяў. Напрыклад, па-латыску наша сталіца завецца Вільня, а вы пра такую назву даўно забыліся, калі меркаваць па шылдах вашых аўтобусаў і цягнікоў. Калі вам сьмярдзіць маскоўскае слова «літовец» (яно ў вуснах беларуса нам таксама непрыемнае), называйце нас больш па-заходняму ліцьвінамі — нароўні з палякамі, якія не зьбіраюцца нас перахрысьціць і для якіх русіны ўсё роўна ня стануць ліцьвінамі, як бы таго не жадалі й як бы не прымерваліся да таго. Калі ж вы лічыце, што назва «ліцьвін» занадта звязаная з Летувай, якая даўно распалася, дык утварайце нам назву ад назвы новай дзяржавы, як гэта зрабілі латышы (па-латыску: летуветіс) і не называйце нас ані жмудзінамі, ані жамойтамі. Гэта як называць мазурамі ўсіх палякаў ці баварамі ўсіх немцаў. Або латышоў — земгаламі. Утварайце сваё,

свойскае слова з дапамогаю сваіх суфіксаў, якія трэба прыкладаць да асновы слова, да караня, але не да канчатка. Не забывайце, што літоўскаму канчатку назойніцаў мужчынскага роду ў славянскіх мовах адпавядае нулявы канчатак. Беларуская мова засвоіла больш 800 літоўскіх (мо «летувецкіх» ці «летувінскіх») слоў, больш 2000 балцкіх, але ва ўсіх выпадках адкінула мужчынскі канчатак. За выключэньнем адзінага слова «дзіцяне» — вайкаліс. Можна, слова «летувіс» і ёсць такое самае пацьвельваньне — ці помста за тое, што ў нашай мове вялікім імёнам прыклядаюцца канчаткі: Ленінас, Гітлеріс, Сталінас...

Тутэйшы з Новай Вільні
Валдас ВАНАЙЦІС.

Крыніцы — «ЛІМ», «Наша Ніва», «Словарь балтизмов в славянских языках».

Віленскія паведамленьні

Газавая атака. Расейскі канцэрн «Газпром» з блашаваньня вярхоўных расейскіх уладаў спыніў пастаўкі газу ў Летува й патрабуе выплаціць 56,6 мільёна даляраў запазычанасьці. Гэтак сама спынення пастаўкі газу ў Эстонію (вінаватая 10 мільёнаў даляраў) і Латвію (вінаватая 4,9 мільёна). Малдова й Беларусь папярэдзяныя, бо вінаватая адпаведна па 13,9 і 76,9 мільёна.

У Летуве запасаў газу хопіць да сярэдзіны ліпеня. Каб разьлічыцца з расейскім «Газпромам», Летува мае намер скарыстаць мэтавую пазыку Сусьветнага Банку, а таксама спagnaць са сваіх даўжнікоў. Крулявецкая вобласьць Расеі, напрыклад, вінаватая Летуве 4,3 мільярда рублёў за электраэнэргію.

Абцяганкі. Як ужо паведамлялася ў «Пагоні», на нядаўняй сустрэчы прэм'ер-міністраў Летувы й Беларусі спадар Кебіч паабяцаў тэрмінова разьлічыцца з даўгамі за электраэнэргію Ігналінскай АЭС. Але 30 чэрвеня прэм'ер Летувы спадар Шляжавічус заявіў карэспандэнту ЭЛБТА: «На жаль, прэм'ер-міністр Беларусі, які цвёрда абяцаў выплаціць частку запазычанасьці яшчэ ў гэтым месяцы, да гэтае пары слова не стрымаў...»

Між іншым, пад час тае сустрэчы спадар Кебіч паабяцаў выдзеліць 30 мільёнаў рублёў на дапамогу беларускаму аддзяленьню Віленскага Пэдагагічнага Унівэрсітэта. Няўжо таксама абцяганкі-цаганкі...

Шляхі. Міністры шляхоў зносін Беларусі й Летувы падпісалі дамову

«Аб транспартных аўтамабільных перавозках». У дамове ўрэгуляваныя ўсе асьпекты перавозак праз тэрыторыі абедзьвюх краін. Пад час заключэньня дамовы беларуская дэлегацыя наведала Клайпэду, аглядзела марскі гандлёвы порт і паромную пераправу. Падпісаньне пратакол аб выкарыстаньні Клайпэдзкага порту ў інтарэсах Беларусі.

Вынаходнікі. Каб уратавацца ад імклівага росту коштаў кватэрнае платы й камунальных паслугаў, жыхары Летувы вынайшлі арыгінальны сродак — пачалі масава выпісвацца са сваіх кватэраў і такім чынам не плаціць. Паводле звестак Дэпартаменту міграцыі такіх «падвешаных між небам і зямлёю» набралася ўжо дзесяткі тысяч.

Паліва. Жыхары Рокіскага раёну Летувы раптам устрывожыліся за стан свайго здароўя — у многіх пачала балец галава, іх стала ванітаваць.

Прычына высьветлілася тады, калі былі праведзены аналізы паліва, якое людзі выкарыстоўвалі дзеля абагрэву дамоў. Аказалася, у свой час людзі панакуплялі авіяцыйнае газы ды ўсялякага іншага паліва для вайсковае тэхнікі. Пры згараньні гэтага паліва вырабляюцца моцныя атрутныя рэчывы.

«Абітура». Сёлета ў вышэйшых навучальных ўстановах Летувы прыём абітурыентаў будзе праходзіць без уступных экзаменаў. Набіраць будуць паводле адзнакаў у атэстаце сярэдняй школы й суб'яседаваньня.

Вернікі. На пачатку ліпеня ў Нацыянальным парку ў Ігналіне сабраліся нэапантанцы з краінаў Балтыцкага рэгіёну. Быў запрошаны, між іншым, і беларускі цэнр этнакасмалёгіі «Крыўя». Паводле старажытных язычніцкіх абрадаў былі адсьвяткаваныя Дзень Пяруна, Дзень Лаймы, Дзень Пчолаў.

В. С.

ГОРАД

Тут пануе любоў да Беларусі

Да нядаўняга часу падлеткі й моладзь мелі дачыненне да піянерскіх і камсамольскіх арганізацый, якія цяпер па вядомых прычынах знаходзяцца ў стане заняпаду. Затое на Беларусі павялічваецца рады скаутаў. Аб 'яднаньне беларускіх скаутаў (не блытаць з Саюзам скаутаў Беларусі) ўзначальвае скаут-канцлер Аркадзь Данілавіч Жукоўскі. Другі год запар у маляўнічым месцы на беразе ракі Котра яно стварае летнік.

75 скаутаў ад дзевяці да дваццаці гадоў з Горадні, Ваўкавыска, Парэчча, Ліды, Маладзечна, Баранавічаў на працягу 20 дзён маюць магчымасць ня толькі добра адпачыць, але й паказаць свае здольнасці, замацаваць на практыцы веды, атрыманыя пад час заняткаў у сваіх харугвах, знайсці новых сяброў, абмяняцца вопытам. На правядзенне гэтага мерапрыемства Камітэт па справах моладзі пры Савеце Міністраў Беларусі выдзяліў 200 тысяч рублёў, немалыя сродкі ўклаў у гэтую справу культурна-асветніцкі фонд «Бацькаўшчына».

Кожны новы дзень скауты пачынаюць з узняцця сцяга на лінейцы, дзе вызначаюцца пляны, прачытаньня малітвы «Ойча наш», бо першы іх заповіт — «Бог і Бацькаўшчына». Малітву аб ядзе яны чытаюць кожны раз перад тым, як сесці за стол. З раніцы скауты працуюць у гуртках, у якіх звязовыя праводзяць заняткі па турызму, мэдыцыне, беларускай гіс-

торыі й культуры. Пасля абеду яны, калі не прадугледжаны турыстычныя выпрабаванні, падрыхтоўка да сьвята ці пэўнага спаборніцтва, адпачываюць. Калі дазваляе надвор'е, прымаюць удзел у спартыўных гульнях,

плаваюць на лодках. Увечары скауты ля вогнішча сьпяваюць народныя й сучасныя беларускія песні.

У гэтым лягеры, у адрозненне ад піянерскага, няма абслугоўваючага персаналу. Скауты самі кіруюць, прыбіраюць тэрыторыю ад сьмецця, рыхтуюць сабе ежу, для чаго прызначаюцца дзяжурныя. І іх ніхто не прымушае працаваць. Як сказаў сп. А. Жукоўскі: «Галоўнае, каб дзеці прывыклі абслугоўваць сябе».

Многія скауты добра размаўляюць па-беларуску, астатнія жадаюць навучыцца. Яны павяжаюць гісторыю й культуру Беларусі. Старэйшыя распавядаюць спаборнікам аб значных гістарычных падзеях, выдатных дзеячах Беларусі. Невыпадкава ў цэнтральным намёце — партрэт К. Каліноўскага.

Скауты шануюць беларускія традыцыі й, як некалі іх продкі, святкуюць Купальне. У гэтым годзе беларускія скауты гукалі Купалінку, выратоўвалі яе ад злосьнікаў, вадзілі карагоды вакол вогнішча, прымалі ўдзел у старадаўніх беларускіх гульнях, сьпяталі, шукалі папараць-кветку, скакалі праз агонь, дзяўчаты пускалі па вадзе падпаленыя сьвечы.

У апошні дзень летніка адбудзецца прыём у шэрагі скаутаў спаборнікаў (кадэтаў), якія прайшлі паўгадавы выпрабавальны тэрмін, але «курс на выхазаньне» быў для іх менавіта тут.

А. ДУК.

Іншаземцы — людзі

другога гатунку?

Зразумела, як мы будзем ставіцца да іншаземцаў, так і яны да нас. Жыхары іншых краін ужо некалькі гадоў дапамагаюць Беларусі пераадолець крызіснае становішча, прычым большасць не патрабуе нічога ўзамен. А мы, здараецца, ставімся да іх як да людзей другога гатунку. Доказ гэтаму — прэйскурант цэн на білеты за карыстаньне атракцыёнамі ў старым парку Горадні. Ён сьведчыць, што іншаземец павінен заплаціць на 50 рублёў больш, чым грамадзянін Беларусі. Як жа быць з грамадзянамі Расеі ды Грузіі? А можа, нават у крамах зрабіць для беларусаў адны цэны, а для іншых — другія, больш высокія?

А. Д.

Новы від сэрвісу

Незвычайны для Горадні від сэрвісу прапануюць хлапчкі, якіх, калі надвор'е дазваляе працаваць, можна штодзень сустрэць ля гатэля «Гродна». Яны займаюцца мыццём аўтамабіляў. За працоўны дзень заробак складае каля пяцісот рублёў на аднаго. Некалькі разоў ім пашанцавала, калі грамадзяне Польшчы разлічыліся з імі далярамі. Сваёй справай хлапчкі зьбіраюцца займацца на працягу ўсіх летніх канікул.

А. Д.

«... Пасадка будзе аб 'яўлена дадаткова»

Які вакзал — такі й горад. Сутнасьць не мяняецца, калі, намагаючыся пусьціць пыл у вочы, будуць мадэрныя гмахі «на вырост», усё празмернае застаецца недагледжаным і зачыняецца.

Якое жыццё — такі й вакзал. Яго ствараюць ня столькі будынкі й пэрона, колькі людзкі тлум, штурханіна й няспынны мурашыны рух у розных накірунках. Вакзал — скрыжаваньне незлічоных шляхоў і маршрутаў, месца сустрэч, знаёмстваў, расстаньняў.

Нешта зьмянілася на аўтавакзале Горадні апошнім часам. Ведама, тут, як і паўсюдна, вырасьлі шапікі, што дакучліва прапануюць на кожным кроку жавальныя гумкі, цыгарэты й іншую замежную драбязу, з 'явіліся гульнявыя аўтаматы — усё гэта, з чым ужо звыклася вока. Справа ня ў гэтым. Вакзал жыве пасажырамі, гандлярамі, міліцыянтамі, асобамі, у якіх на ілбе напісана, што ня маюць яны ні пэўнага месца жыхарства, ні працы, адно толькі шыруюць сярод заклапочанага натоўпу ў пошуках свайго шанца.

Заўважаеш, што на пэронах міжгараднага вакзала амаль нікога не відаць, — кошт білетаў далёка апыраджыў заробкі, і пасажыры карыстаюцца аўтобусам у выключных выпадках: калі спяшаюцца альбо калі ў месца прызначэньня нічым іншым, апроч аўтобуса, не дабярэшся. Натуральна, рэзка зьменшылася колькасць маршрутаў: з 71 засталася ўсяго 50, шэраг маршрутаў існуе толькі выхаднымі днямі. У пяць гадоў блізкага замежжа можна сёння даехаць з Горадні — ў Калінінград, Вільню, Друскенікі, Коўнас і Луцк. Праўда, ў раскладзе з 'явілася і адна новая станцыя — Беласток.

Зьніжэньне пасажырапатоку — гэта паўбяды, — гаворыць намесьнік дырэктара аўтобусага парку па перавозках Віктар Лявонцэвіч Чыжык. — Рухомы састаў не абнаўляецца, большасць машын падлягае сьпісаньню. Сёлета яшчэ так-сяк ад'ездзім, а што далей будзе — невядома.

Заняпад. Скасаваныя маршруты

ўскладнілі некаму жыццё, прымусілі адмовіцца ад звычак, перарвалі сустрэчы...

Затое на прыгарадным вакзале гарадзенцы тоўпяцца з шасьці гадзін раніцы, і не ад добрага жыцця ці бяссоння. Прыходзіць на вакзал за гадзіну-дзьве да адпраўленьня патрэбнага аўтобуса вымушаюць умовы: прыйдзеш пазьней — не ўваб'ешся. Прынамсі, ў прыгарадных. У дачны — куды ні йшло. Адагдка гэтай з 'явы прыкра проста: кошт білетаў на дачных маршрутах удвая вышэй за прыгарадныя. Калі ўлічыць, што сярод дачнікаў большасць пэнсіянэраў, разумееш, чаму людзі гадзінамі сядзяць, стаяць, таўчуцца на пэронах: лішняй капейкі плаціць за праезд яны ня маюць.

Як жа склалася такое становішча? Справа ў тым, што райвыканкам Гарадзенскага раёна, клапацячыся аб сельскіх жыхарах, знаёшай сродкі толькі для падтрыманы прыгарадных ліній, даваць датацыі на дачныя маршруты няма каму. Ведаючы гэта, земляробы хочуць скарыстаць з прывілеяў без штурханіны з дачнікамі. Выйсьце знойдзена лёгка: трэба зрабіць маршрут нязручным для гараджаніна. Вось і звяртаюцца ў райвыканкам з просьбай зьмяніць расклад руху: перанесці адпраўленьне аўтобуса, скажам, з васьмі гадзін на палову шостай раніцы. Хто з дачнікаў дабярэцца на вакзал у такую пару? І возіць аўтобус паветра, абураюцца ў чэргах дачнікі, маўляў, езьдзяць на гарадзкім транспарце сяляне, і ніхто не чыніць ім перашкод, хаця тут датацыю аплочвае гарвыканкам з кішэні гараджаніна.

Хацелася б ухваліць клопат улады аб пэнсіянэрах, інвалідах, але відавочна й рацыя гараджаніна. Зрэшты, датацыі ніколі не былі й ня будуць сродкам дасягненьня роўнасьці й справядлівасьці. Адзін карыстаецца аўтобусам штодзень, а другі, магчыма, раз у год. Першы такім манерам возьме з бюджэту раёна тысячы рублёў, а другі — капейкі. Калі гэта й справядліва, дык толькі па камуністычнай шкале каштоўнасьцяў.

— Уявіце: 62 працэнты жыхароў карыстаюцца ільготамі на праезд у прыгарадным аўтобусе, — гаворыць Віктар Лявонцэвіч. Датацыі, што дае райвыканкам, не стае, каб перакрыць нашы выдаткі. А дадайце сюды яшчэ ільготы для студэнтаў...

Намеснік дырэктара разводзіць рукамі. Ніколі, нават у так званыя застойныя гады, мы не былі так блізка да камунізму, як цяпер, калі краіна «сваім уласным шляхам» крочыць да рынкавай эканомікі.

Шызы смурод валіць з-пад «ікарусаў», штурмам бяруць аўтобусы пасажыры. І ўсюды — чэргі, спрэчкі, лаянка. Адзін заўзята даводзіць, што займацца дачай цяпер ня варта. Ніхто яму не перэчыць. Мусіць, стаміліся, альбо думаюць гэтаксама.

Зусім іншы інтарэс назьбіраў і трымае натоўп каля гандлёвых палатак. Тут — торжышча для пасажыраў і ўсіх спрагнёных. І таму што справа гэта не зусім легальная, робіцца яна без мітусьні, ціха, дзелавіта. Цыгарэты, піва, гарэлка, віно пераважна надвычай нізкага гатунку, так зьванае поўла ці балбанэс (вельмі трапна назва!), карацей кажучы, — ўсё тое, ў чым адчуваюць патрэбу раніцой людзі, тут ёсьць. І лішні раз дзівіцца разваротлівасьці самадзейных гандляроў, якія нічога ня чулі пра маркетынг, але безпамылкова вызначылі месца, час і тавар, каб рабіць грошы. Палаткі яшчэ зачыненыя, міліцыянты з 'явяцца пасля васьмі гадзін раніцы, а жадаючых апахмяліцца ці закурыць процьма. Цэны бязбожныя, але гандаль ідзе жыва. Шархаюць «зайчыкі» й «ленінікі», адыходзяць з набыткам задаволеныя пакупнікі, з надзеяй (час абмежаваны!) заглядаюць у вочы ранішняга натоўпу гандляры.

Некаторыя з наведвальнікаў торжышча тут, за палаткамі, адразу й пьюць. Гэтыя нікуды не ад'яждваюць.

Прынамсі, адна гандлёвая палатка ўсё ж такі адчынілася. Можна меркаваць, што падзея гэта рыхтавалася на высокім узроўні: «каб навесці парад». Тут і піва, і цыгарэты па «магазінным» цэнах, але пакупнікоў, які ні дзіва, не відаць. Прадаўшчыца,

быццам пахавала каго, абыхава глядзіць перад сабой, ніхто не турбуе яе. Лафа! Дзяржгандаль ува ўсёй сваёй прыгажосці. Ні табе рэклямы, ні табе звычайнай шыльды «Піва». Канкурэнцыю з прыватнікамі такім манерам ня выйграць, калі, зразумела, не дапаможа міліцыя. І праўда, недзе а палове восьмай каля гандляроў рэзка, нібы зарыўшыся ў асфальт, спыніўся «жыгуль», з якога выскачылі два міліцыянты ў цывільным. Схапілі, ведама, першу-лепшу жанчыну, што забылася на асцярожнасьць і не паспела схаваць у кайстру бутэльку піва. Запіхалі цётку ў машыну, колькі хвілін патаўкліся вакол свайго легкавіка, пагрозліва пазіраючы навакол, і паехалі — графік ёсць графік, а тут сваю справу яны зрабілі фахова.

Прыглушаны фонам, загучаў з дынамікай вакзала бязколерны голас дыспэтчара: «... затрымліваецца па тэхнічных прычынах. Пасадка будзе аб 'яўлена дадаткова».

Аўтобус затрымліваецца... Якая драбяз, хаця й хлусня адначасова: не па тэхнічных прычынах, а па звычцы не думаць пра асобнага чалавека, які спадзяваўся паспець, ў якога цяжкае й вельмі кароткае — з-за чэргаў, лаянак і «тэхнічных» прычын! — жыццё. А за абяцаньні аб 'явіць пасадку дадаткова — дзякуй, якініякі, але сэрвіс.

Б. В.

Кватэры

для заможных

У занёманскай частцы Горадні па вуліцы Гагарына заканчваецца будоўля дома-прыгажуна. Вядзе будоўлю вытворча-камэрцыйнае аб 'яднаньне «Маналіт». У доме будуць кватэры на адным і двух паверхах. Па замове пакупнікі кватэры пакоі могуць быць абсталяваны кандэцыянэрамі, аздаблены ў колеры, якія да густу гаспадару. Каштуе такая кватэра 12 тысяч даляраў.

Г. У.

ГРАМАДЗТВА

Падарожжа па фурманку

Гэтая падзея адбылася ў калгасе імя Я. Сьвердлава Пінскага раёна. Не збіраючы сходу й не гаворачы доўгіх прамой, праўленне калгаса прапанавала сялянам браць зямлю ў арэнду. Вяскоўцы бралі хто колькі адужае. Узяў больш за два гэктары ды ў дадатак ладны кавалак сенажаці й мой бацька. Але калі першы этап па разьдзелу былых калгасных палёў скончыўся, высветлілася, што апрацоўваць атрыманыя палёткі няма чым. Хамануліся арэндатары тудысюды, да праўлення ня раз зьвярталіся. А тыя ім у адказ: вы цяпер уласнікі — за трактар, за сельгасінвэнтар, за паліва плаціце ў калгасную касу, а тады мы вам дапаможам. Забедавалі «ўласнікі», хацелі ўжо зямлю назад калгасу вяртаць. Але сярод іх знайшліся кемлівыя, пачалі яны па сьметніках ды чарметах збіраць кінутае «народнае» дабро. Некаторыя так захапіліся, што праз пэўны час мелі самаходна-самаробныя сельскагаспадарчыя прылады. Пашчасціла й майму бацьку, ён таксама прыдбаў са звалкі пэўны сельгасінвэнтар. Але па-ранейшаму пытаньне з рухомай сілаю было галоўным. Дзе набыць трактар ці хоць які-небудзь мотаблэк? Ня раз думаў ён бяссоннымі начаі аб гэтым. Выйсьце падказаў час — родны калгас па вясьне распачаў продаж коней. Вось тут бацька й ськеміў. Хуценька плетануў на стайню й выбраў сабе маладога жарабца, якога назваў

Васькам. Але ж калі й гэтае пытаньне ўдалося агораць, выявілася новая бяда. Рухомая сіла ёсьць, прылады ёсьць, а як іх вывезьці ў поле? Не пакладзеш жа плуг ці барану сабе на плечы й не панясеш... Выйсьце было адно: трэба шукаць фурманку. Але ж дзе ты яе знойдзеш? Калгасныя даўно згнілі, кавалы, каб зрабіць новую, ў калгасе няма. Так бы й застаўся мой продак ні з чым. Але аднойчы, гледзячы па тэлевізары інфармацыйную праграму, бацька учуў, што ў Шчучынскім раёне ёсьць завод, які па наўнаму й безнаўнаму разьліку прадае тыя самыя фурманкі. Нядоўга думаючы, ён асядлаў Ваську, ўзяў грошы, прыхапіў харчу й рушыў у дарогу. Калі красавіцкай раніцой непадалёк сваёй гарадзкой кватэры я ўбачыў вершніка, то вачам сваім не паверыў. На кані ганарова ўзвышаўся мой бацька й задаволеная ўсьміхаўся. Аказалася, што каб даехаць з Пінска да Горадні на кані, спатрэбілася аж чатыры дні. На пытаньне, дзе ж ён начаваў з канём, быў адказ: сьвет не бяз добрых людзей. Начаваў па вёсках, звычайна выбіраў тыя, дзе бачыў царкву. Гаспадары вясковых хат ахвотна бралі падарожніка на начлег. А калі даведваліся пра тое, з якой нагоды ён падарожнічае, прымалі, як дарагога госьця.

Асабліва запомнілася бацьку вёска Ёдчыкі Пружанскага раёна. Гаспадар хаты, у якой ён прыпыніўся, даведаўшыся пра турботы, вельмі расчулі-

ўся, казаў, што гэтыя большавікі ня здольны дапамагчы чалавеку, а толькі здольны маніць ды красьці.

Пераначаваўшы ў Горадні, бацька накіраваўся да Шчучына. Разам з ім, але на легкавіку, паехаў і я. Толькі пад вечар даехаў ён да пажаданай вёскі Вялікае Мажэйкава, дзе яго чакаў воз і некаторыя сельскагаспадарчыя прылады.

Возам бацька быў задаволены, ён пастукаў кійком па гумовых апонах і казаў: «Вось гэта тэхніка! Зімой і летам будзе выручаць».

Ваську запрэгі ў фурманку, на якой утульна ўладкаваўся бацька. Ён турзануў лейцамі каня, крануўся.

Раменныя папругі паскрыпвалі, а бацька ад задавальненьня засьпяваў. Я правёў яго за вёску, там мы разам вызначылі яму новы маршрут. На гэты раз шлях ляжаў праз Наваградчыну, бо так было бліжэй. Праз некалькі дзён пасля пакупкі бацька затэлефанаваў мне з дому, сказаў, што ён выдатна даехаў. Толькі было адно невялічкае здарэньне. Бліз Баранавічаў Васька згубіў падкову. Дапамагі яму ў бядзе вясковыя людзі, жыхары вёскі Вышкава. Яны бязплатна далі падкову й дапамагі падкаваць каня. Далей бацька паведаміў, што ён навазіў ужо дроў на новай фурманцы, нават пазычаў яе сваім аднавяскоўцам. Тыя хваляць бацьку за кемліваць і таксама збіраюцца паехаць ў далёкае падарожжа за пакупкамі.

Г. У.

Фота А. МАКАРАВА.

СМБ падтрымліваюць дзядзькі з Саўміна

У чэрвені ў Горадні ладзілася справаздачна-выбарчая канфэрэнцыя Саюза Моладзі Беларусі. Калі дакладней, то канфэрэнцыя былых камсамольцаў, якія хуценька зьмянілі сваю назву. Усяго з вобласьці набралася 37 дэлегатаў, адданных ленинцаў, а таксама прысутнічаў госьць ЦК — уражэнец Горадні А. Фядута. Сярэдні ўзрост у маладзёнаў — 27 гадоў, сярод іх адзін студэнт і адзін школьнік.

Як значнаў першы сакратар абкама СМБ А. Дзікевіч у сваім справаздачным дакладзе, пасля жнівеньскіх падзей 1991 года з боку ўладаў розных узроўняў супраць СМБ быў прыняты шэраг такіх дзеяньняў,

якія ня толькі абмежавалі дзейнасьць, але й аказалі дрэнны ўплыў на далейшы лёс арганізацыі. Менавіта тады значна скарацілася членская база, пагоршылася фінансавая становішча, а гэта, у сваю чаргу, прывяло да рэзкага скарачэньня кадраў. Сёньня, бачыце, у некаторых раёнах сакратары СМБ працуюць выключна на грамадзкіх пачатках.

Адзін з галоўных шляхоў для выратаваньня становішча — вызваленьне лідэра, каб сакратары абавязкова займалі нядаўна ўведзеныя пры гарадзкіх і раённых выканкамах пасады загадчыкаў аддзелаў па рабоце з моладдзю й пры гэтым атрымлівалі там грошы, а палітыку ажыццяўлялі б СМБ. Таму што, як неаднойчы падкрэсьлівалася выступанцамі, з моладдзю яны ўмеюць працаваць паспраўднаму, пафэсійна.

Адно з важнейшых пытаньняў — падрыхтоўка да выбараў, хоць СМБ арганізацыя грамадзкая. Але дэлегацы вырасьлі, што трэба ўступіць у блэк з тымі, хто падзяляе іх ідэі. А падзяляе іх ідэі толькі КПБ.

Таварыш з ЦК запэўніў, што ня ўсё яшчэ страчана, бо ў Саўміне да іх ставяцца даволі лагодна й пад некаторыя праграмы й мерапрыемствы па працы з моладдзю, якія яны распрацавалі, выдзяляюць сродкі. З гэтага трэба абавязкова скарыстаць, каб аднавіць работу асабліва сярод вучняў школ.

Дасталася крыху крытыкі ў бок гарадзенскай газеты «Молодежный курьер», заснавальнікам якой зьяўляецца СМБ. Маўляў, прапагандуюць сэкс, а не ідэі Леніна. Аднак рэдактар Л. Ластачніку зноў абралі ў бюро.

Урэшце ў прынятай рэзалюцыі былыя камсамольцы вырашылі, нягледзячы на цяжкасьці з фінансамі, прымаць канкрэтныя меры па арганізацынаму ўмацаваньню Саюза моладзі. Зноў першым абраны А. Дзікевіч, які пры вабласным савеце займае зараз пасаду загадчыка аддзела па рабоце з моладдзю.

(ав).

Фонд «Шаулічы»

Пяцьдзесят гадоў назад, у ліпені 1943 года фашысты зьнішчылі жыхароў вёскі Шаулічы, што на Ваўкавышчыне. Вёска пасля так і не адраділася. Аб той трагедыі напамінае сёньня мэмарыяльны абеліск.

Кожны год 7 ліпеня прыяжджаюць сюды людзі ня толькі з Ваўкавыска, але й з іншых раёнаў Беларусі, каб ушанаваць памяць ахвяр вайны. На гэтым тыдні тут адбыўся жалобны мітынг. Былі ўскладзены вянкi й кветкі, прагучалі словы аб тым, што трагедыю спаленай вёскі нельга забыць. Нельга забыць злачынствы фашызму. Гэта як вечны напамінак аб тых жахах, якія нясе вайна.

Мэмарыяльны абеліск у Шаулічах патрабуе пастаяннай увагі й клопату. Па рашэньню прэзідыума раённага Савета народных дэпутатаў створаны фонд «Шаулічы», у які будуць паступаць добраахвотныя грашовыя складкі. Разьліковы рахунак фонду — 000142104 у Ваўкавыскім аддзяленьні Аграпрамбанка. Першыя дзесяткі тысяч рублёў паступілі ўжо ў фонд «Шаулічы» ад прадпрыемстваў і арганізацый Ваўкавыска.

М. ДУБРАВІН.

Нядзельныя замалёўкі

Гарадзенскі рэчавы рынак... Сюды ў выхадныя дні прыяжджае вялікая колькасьць людзей з усіх рэгіёнаў былога Саюза, сюды з самага ранку едуць у перапоўненых аўтобусах і тралейбусах гарадзенцы. Што іх вабіць тут? Магчымаць па больш нізкім кошце, чым у іншых месцах, купіць рэчы іншаземнай вытворчасьці, каштоўнай прадэцы набытае ў дзяржаўных крамах? Тут прапануюць усё, што душа пажадае: ад нітак і ношанага абутку да складанай хатняй тэхнікі й аўтамабіляў. Мала што зьмяняецца на торжышчы: у залежнасьці ад пары года — асартымэнт абутку й адзеньня, у залежнасьці ад надвор'я — колькасьць пакупнікоў і гандляроў, у залежнасьці ад сэзону, моды, інфляцыі — кошты на рэчы. Здаецца, ніхто й нішто ня зможа парушыць сам сабою наладжаны парадак.

Мінулая нядзеля была падобная да папярэдніх. З ранку гандляры занялі свае месцы, расклаўшы тавар хто на лаўках, хто на капотах легкавікоў, хто проста на зямлі, падклаўшы газету,

стварыўшы гэтым своеасаблівы лабірэнт, па якому рухаецца паток пакупнікоў. Свой пачатак ён бярэ ад прыпынку грамадзкага транспарту. Паволі ідуць (бо хутка немагчыма) у гору, пакупнікі знаёмяцца з разнастайнымі ўзорами вырабаў, якія ім прапануюць вынаходлівыя камэрсанты. Гандаль вядзецца таксама вакол агарожы, уздоўж чыгуначнай каляі, непадалёк могілак. На падыходзе да торжышча сустракаеш жабракоў, зборшчыка ахвяраваньняў на будаўніцтва праваслаўнага храма, гурт юнакоў, якія сьпевамі й музыкай зарабляюць грошы. Некалі бяз іх не абыходзіўся ніводны кірмаш, яны ж сталі неад'емнай часткай «таўкучкі».

Гандляры паводзілі сябе па-рознаму. Адны ставяцца да кожнага пакупніка дабразычліва, ня супраць паразмаўляць, могуць таньней прадаць рэч, дапамогуць, калі трэба, прымерыць і абавязкова запэўняць, што, не набыўшы яе, вы нават (Працяг на 8-й стар.).

19, ПОНЕДЕЛЬНИК

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

17.05. «Мастацкі музей». Тэлеаналіз. 17.30. Навіны. 17.40. Над Нёманам. Праграма на польскай мове. (Гр.). 18.00. Дэзінк Прынёмання (Гр.). 18.30. Вяснік гарсавета. На пытанні глядачоў адказае галоўны архітэктар г. Гродна У. А. Лытаў. Прамая лінія. 19.10. «Дзедка за рэпук». Парады агароднікам. 19.40. «Сарказм трагізму». Да 100-годдзя пісьменніка А. Мрыя. 20.25. «Фантазія». Кінааналіз. 20.35. Кантакт: адрасы, прапановы, інфармацыя. 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.30. Пад купалам сусвету. 21.40. Спартыўны тэлекур «ер. 22.00. «Дзяжурная апэка». Мастацкі фільм. 22.30. «Вазьму твой боль». Мастацкі фільм. 23.55. НІКА.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»

17.00. 20.00. 23.00. Новості. 17.25. «Ліпцевая аномалія — пошукі сагласія». 17.55. Погода. 18.00. Фінальны матч 1-го чэмпіянату Міжнароднай прафесійнай баскетбольнай лігі. Спартак (Санкт-Пetersбург) — Жальгірис (Каунас). 19.40. Спокойной ночи, малыши. 20.40. Я знаю силу слов... К 100-летию со дня рождения В. В. Маяковского. 21.30. Новая студия представляет: Бомонд. Жизнеописание. Мегамикс. Монтаж. 23.25. Последний киносеанс. Художественный фильм «Декалог-Ш». 00.55. Пресс-экспресс.

КАНАЛ «РОССИЯ»

15.05. Бизнес в России. 15.30. Там-там новости. 15.45. Премьера многосерийного документального фильма «Дикая природа Америки» (США). 16.15. Трансроссфид. «Остров». 17.00. Вход со двора. 17.45. Парламентский час. 18.45. Праздник каждый день. 18.55. 19.20. 21.55. Реклама. 19.00. 22.00. Вести. 19.25. Детектив по понедельникам. «Лакс Страйк» представляет художественный фильм «Радиоактивные осадки». 20.20. Джентльмен-шоу. 20.55. Экспонент представляет. 21.00. Без ретуши. 22.00. Автомат. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.35. Ваше право. 22.50. Спасение 911. 24.45. «Каунтдаун». Новості популярной музыки.

ПОЛЬША-1

13.00. Новості. 13.10. Программа дня. 13.15. «Династия». Серия 197. 14.15. Лето. 16.00. Английский язык для детей. 16.15. «Князь Дакала». Серіал пр-ва Англіі. 16.40. «Неустранимые». Серіал пр-ва Канады. 17.05. Программа для подростков. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Журнал репортеров. 19.00. Комедиант. Серіал пр-ва США. 19.30. Журнал репортеров. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.00. Прямое из Бельведера. 21.25. Фестиваль польского телевизионного творчества. 22.40. Миниатюры. 23.45. Новості. 00.00. Музыкальная программа. 00.05. Вечер с героем. 00.45. Горячая линия. 01.00. «Железный Густав». Серіал пр-ва Германии. 02.00. Музыкальная программа. 02.30. «Дела семейные». Серіал пр-ва Італіі.

20, ВТОРНИК

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

8.00. Раніца рэспублікі. 8.10. 21.30. Пад купалам сусвету. 8.25. «Вазьму твой боль». Мастацкі фільм. 9.55. «Дзяжурная апэка». Мастацкі фільм. 10.20. У «Дынама» — юбілей. Некалькі эпізодаў з жыцця фізікультурна-спартыўнага таварства. 11.00. «Дзяжурная апэка». Мастацкі фільм. 11.30. На шляху да незалежнасці. Передача 1-я. 11.55. «Партрэт на фоне замка». «Бярэсце. Сустрэча з мінулым». «Маё Палессе». Дакум. фільм. 12.45. «У старой скрыні». Мультифільм. 12.55. Да Дня незалежнасці. «Край». Беларусі: погляд у мінуўшчыну. 13.30. 17.30. Навіны. 13.40. «Дуёгая дарога ў дзюнах». Мастацкі фільм. 6-я серія. 14.50. «Маналог з адступленнямі». Тэлефільм. 15.20. «Вяселле Крачынскага». Музычны фільм. 1-я серія. 16.25. Сібар-топ-10. 17.40. «Заліў Патра Вялікага». Тэлефільм. 17.55. Размова з нагоды. Жывём на зямлі адной. (Гр.). 18.20. Вячэрні канал. Інфармацыйна-музычная праграма (Гр.). 19.10. Мост. Культурна-асветніцкая праграма. 19.40. Эканамічная хваля. «Пасля балю». Аб працаўладкаванні выпускнікоў школ і сярэдніх спецыяльных навучальных устаноў рэспублікі. Прамая лінія. 20.35. Кантакт: адрасы, прапановы, інфармацыя. 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.40. «Дзяжурная апэка». Мастацкі фільм. 22.10. «І зорка з зоркаю гаворыцца...» Прэзентацыя культурна-спартыўнага цэнтру «Трыумф». 23.10. НІКА. 23.25. Студыя «Элэсбрына» «Будзьце з намі».

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»

5.00. 8.00. 11.00. 14.00. 17.00. 20.00. 23.00. Новості. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. «Утро». 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. «Мы рисуем». Мультифільм. 8.30. Человек и закон. 9.00. Премьера художественного фильма «Просто Мария» (Мексика). 9.50. «Суперчувство». Научно-популярный фильм. 5-я серия. 10.20. Концерт ансамбля русских народных инструментов «Финист-балайка». 10.50. 00.15. Пресс-экспресс. 11.20. «Гостя из будущего». Художественный фильм. 12.25. «Путь героиня». Художественный фильм. (Англия). 13.15. «На масленице». Мультифільм. 13.35. «Пролетая над Парижем между Пермью и Москвой». 14.25. Деловой вестник. 14.40. Мир денег Адама Смита. 15.10. Блокнот. 15.15. «Пчела Майя». Мультифільм. 15.40. Премьера документального фильма «Ари Матисс». 16.10. Новые имена. 16.50. Технодом. 17.25. Межгосударственный телеканал «Останкино» представляет программу «Стороны света». 17.50. Погода. 18.00. Премьера художественного телефильма «Просто Мария» (Мексика). 18.45. Азбука собственности. 18.55. Тема. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.40. Премьера художественного телефильма «Азбука любви». 14-я серия. 21.10. Художественный фильм «Дворянское гнездо». 22.35. Рок-н-ролл ТВ. 00.20. «Суперчувство». Научно-популярный фильм. 5-я серия.

КАНАЛ «РОССИЯ»

7.00. 13.00. 19.00. 22.00. Вести. 7.20. Телевизионная биржа труда. 7.30. Время деловых людей. 8.00. Без ретуши. 11.00. Домашний экран. Художественный фильм «Санта-Барбара». 193-я серия. 11.50. Наш сад. 12.20. Театр одного художника. Л. Соломаткин. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. Дневной сеанс. «Соловей». Художественный фильм. 14.45. Мульти-пульти. «Ружье и удочка». 15.00. Телебизра. 15.30. Там-там новости. 15.45. Студия «Рост». «Чья сторона?». 16.15. Трансроссфид. «Поволжье». 17.00. Хранители истины. «Фантомы Бориса Ангелгардта». 17.30. Хроника национальной политики. 17.45. Парламентский час. 18.45. Праздник каждый день. 18.55. Реклама. 19.20. 21.55. Реклама. 19.25. Домашний экран. Премьера художественного телефильма «Санта-Барбара». 194-я серия. 20.15. Азбука. Пушкинская. 10. 21.00. Отечество мое. «Преображение». 22.20. Автомат. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.35. Давайте разберемся. 22.50. Эти старые, старые ленты. 23.20. От авангарда до наших дней. 23.55. Концерт джазовой музыки.

ПОЛЬША-1

13.00. Новості. 13.10. Программа дня. 13.15. «Полицейский и прокурор». Серіал пр-ва США. 16.15. «Князь Дакала». Серіал пр-ва Англіі. 16.40. «Неустранимые». Серіал пр-ва Канады. 17.05. Для детей. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Спортивная студия. 19.00. «Спенсир». Серіал пр-ва США. 19.30. Студия спорт. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 20.55. 7 минут для министра труда. 21.15. «Полицейский и прокурор». Серіал пр-ва США. 22.05. Только в первой программе. 22.55. Открытый чемпионат Польши в парном танце. 23.45. Вечерние новости. 00.00. Музыкальная программа. 00.05. Документальный фильм. 00.55. Горячая линия. 01.05. Тэлефільм воспоминаний. «Марсиане». 01.55. Телетатр. «Квартет».

21, СРЕДА

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

8.00. Раніца рэспублікі. 8.10. 21.30. Пад купалам сусвету. 8.25. «Гар Уладзіміравіч Ільскі. Урок жыцця». Тэлефільм. 9.20. «Кола лёсу». Кінааналіз. 9.30. «Дзяжурная апэка». Мастацкі фільм. 10.00. «На шляху да незалежнасці». Передача 2-я. 10.20. Кінанасталя. «Настаяні». Мастацкі фільм. 12.15. «Быў. Ёсць. Буду». Пазія Уладзіміра Караткевіча. 12.55. Да Дня незалежнасці. «Край». Іосіф Гашкевіч. 13.30. Навіны. 13.40. «Дуёгая дарога ў дзюнах». Мастацкі фільм. 7-я серія. 14.50. «На варце прыроды». Тэлефільм. 15.05. «Вяселле Крачынскага». Музычны фільм. 2-я серія. 16.10. Для школьнікаў. «У сераду і суботу...» Тэлеаналіз. 16.25. Відэма-навідэма. Навіны кіна-відэа-аудыё. 17.25. Дэзінк Прынёмання (Гр.). 17.35. «Гарадніца». Літаратурна-мастацкая праграма. (Гр.). 18.35. Літская панарама. 19.00. Абласныя навіны (Гомель). 19.10. «Крокі». Кавярня «Пяці зорак». 19.55. «Ці захоча ўнук герою стаць?». 20.35. Кантакт: адрасы, прапановы, інфармацыя. 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.40. «Дзяжурная апэка». Мастацкі фільм. 22.10. «Кожны дзень і ўсё жыццё». Памяці піяніста і педагога Р. Шаршэўскага. 23.00. НІКА. 23.15. Творчае маладзёжнае аб'яднанне «Крокі».

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»

5.00. 8.00. 11.00. 14.00. 17.00. 20.00. 22.45. Новості. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. «Утро». 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. Премьера художественного фильма «Просто Мария» (Мексика). 9.10. Торговый мост. 9.40. Ассоциация детского телевидения представляет программу «Хочу стать звездой». 10.20. «Азбука любви». Художественный фильм. 14-я серия. 10.50. 01.25. Пресс-экспресс. 11.20. «Гостя из будущего». Художественный телефильм. 12.25. «Путь героиня». Художественный телефильм. 13.15. Мелодии и ритмы народов Дагестана. 14.25. Телемист. 15.10. Блокнот. 15.15. «Пчела Майя». Мультифільм. 16.05. Беседы с епископом Василием (Родзянко). Передача 12-я. 16.20. Премьера мультифильма «Летающий дом». 16.50. «Технодом». 17.25. Межгосударственный телеканал «Останкино» представляет программу «Знакомые незнакомцы». 17.50. Погода. 18.00. Премьера художественного фильма «Просто Мария» (Мексика). 18.45. «Миниатюра». 19.00. ТВ-версия.

19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.40. Премьера художественного фильма «Азбука любви». 15-я серия. 21.10. Международный конкурс популярной музыки «Юрмала-93». 21.40. Студия «Око» представляет премьеру документального фильма «За девять лет до конца войны». Фильмы 1-й и 2-й. 23.05. Международный конкурс популярной музыки «Юрмала-93» (продолжение). 00.35. Футбол. Чемпионат России. «Динамо» (Москва) — «Амкар» (2-й тайм).

КАНАЛ «РОССИЯ»

7.00. 13.00. 19.00. 22.00. Вести. 7.20. Телевизионная биржа труда. 7.30. Время деловых людей. 8.00. Параллели. 8.15. Отечество мое. «Преображение». 9.10. «От авангарда до наших дней». 9.45. Совершенно секретно. 10.40. Мелодия на два голоса. 11.10. Домашний экран. Художественный телефильм «Санта-Барбара». 194-я серия. 12.00. Хранители истины. «Фантомы Бориса Ангелгардта». 12.30. Антракт. Поет Игорь Саруханов. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. Дневной сеанс. «Алые маки Исык-Куля». Художественный фильм. 15.00. Азы карьеры. 15.15. Сигнал. 15.30. Там-там новости. 15.45. Трансроссфид. «Дальний Восток». 16.30. Христианская программа. 17.00. «Очаровательная и искромётная». Ольга Андреева. 17.45. Парламентский час. 18.45. Праздник каждый день. 18.55. 19.20. 21.55. Реклама. 19.25. Домашний экран. Премьера художественного фильма «Санта-Барбара». 195-я серия. 20.25. Сам себе режиссер. 20.55. Экспонент представляет. 21.00. Студия «Noia Bene». 22.20. Автомат. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 23.25. Звездный дождь. 23.35. Баскетбольное обозрение.

ПОЛЬША-1

13.00. Новості. 13.10. Программа дня. 13.15. «Профессия — полицейский». Серіал пр-ва США. 14.15. Путешествие в мир искусства. 14.45. Телепластикон. 15.00. Документальный фильм. 15.30. Сумасшествие медицины. 15.40. Так, как в кино. 15.55. Портреты. 16.05. Английский язык для детей. 16.15. «Князь Дакала». Серіал пр-ва Англіі. 16.40. «Неустранимые». Серіал пр-ва Канады. 17.05. Программа для детей. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Публицистическая программа. 19.20. «Клиника в Шварцвальде». Серіал пр-ва Германии. 19.45. Порядок вещей. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.15. Спортивная студия. 22.10. Концерт. 23.00. Репортаж. 23.45. Новості. 00.00. Музыкальная программа. 00.05. Вечер с... 00.45. Горячая линия. 01.00. «Красная мафия». Фильм пр-ва Франции. 02.30. Джаз-программа. 02.40. «Красная мафия». Документальный фильм.

22, ЧЕТВЕРГ

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

8.00. Раніца рэспублікі. 8.10. 21.30. Пад купалам сусвету. 8.25. «Да вас, сучаснікі мае...» Тэлефільм. Частка 1-я. 9.25. «Спявае Герард Васільеў». Фільм-канцэрт. 9.40. «Дзяжурная апэка». Мастацкі фільм. 10.10. «На шляху да незалежнасці». Передача 3-я. 10.35. «Чужая бацькаўшчына». Мастацкі фільм. 12.00. «Партрэт у доўгі». «Маўкліва». Тэлефільм. 12.30. Роднае слова. Тэлеапоэзія. 13.00. Да дня незалежнасці. «Край». Саламея Руссецкая. Лякарка з Навагрудка. 13.30. Навіны. 13.40. «Людзі на балоце. Палеская хроніка». Мастацкі фільм. 1-я і 2-я серыі. 15.50. «Дакладнасць прыжывлення». «Семая найлепш». Тэлефільм. 16.40. Для школьнікаў. Літаратурныя сустрэчы. Бісісі. 19.00. Абласныя навіны (Гр.). 19.10. Зачытайце маё пісьмо... 19.15. Надзея. Пра калывачэска і міласэрнасці (Гр.). 19.45. Пазіцыя ўрада. Актуальнае інтэрв'ю. 20.00. Яны і мы гаспадары? Да 30-годдзя Мінскага моторнага заводу. 20.35. Кантакт: адрасы, прапановы, інфармацыя. 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.40. «Дзяжурная апэка». Мастацкі фільм. 22.10. НІКА. 22.30. Урачыстае адкрыццё II Міжнароднага музычнага фестывалю «Славянскі базар».

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»

5.00. 8.00. 11.00. 14.00. 17.00. 20.00. 23.00. Новості. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. «Утро». 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. «Посмотри, послушай...». 8.40. Премьера художественного фильма «Просто Мария» (Мексика). 9.30. В мире животных. 10.20. «Азбука любви». Художественный телефильм. 15-я серия. 10.50. 00.30. Пресс-экспресс. 11.20. «Гостя из будущего». Художественный телефильм. 12.25. «Путь героиня». Художественный фильм. 13.15. «Поты и Потиха». «Несколько страниц из жизни призрака». Мультифільм. 13.35. «Пролетая над Парижем между Пермью и Москвой». 14.25. «Телемист». 15.10. Блокнот. 15.15. «Пчела Майя». Мультифільм. 15.40. Беседы с епископом Василием (Родзянко). Передача 13-я. 15.55. Таланты и поклонники. 16.45. ... До шестнадцати и старше. 17.55. Погода. 18.00. Премьера художественного фильма «Просто Мария» (Мексика). 18.45. Кинопанорама. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.40. Лотто «Миллион». 21.10. Студия «Око» представляет премьеру документального фильма «За девять лет до конца войны». 22.10. Международный конкурс популярной музыки «Юрмала-93».

КАНАЛ «РОССИЯ»

7.00. 13.00. 19.00. 22.00. Вести. 7.20. Телевизионная биржа труда. 7.30. Время деловых людей. 8.00. Утренний концерт. Шоу-балет «Тодес». 8.15. Студия «Noia Bene». 9.10. У Ксюши. 9.40. «К-2» представляет: «Наш человек в НХЛ». 10.35. Досуг. «Дело мастера боится». 10.50. Домашний экран. Художественный телефильм «Санта-Барбара». 195-я серия. 11.40. Поют драматические актеры. На конкурсе имени Андрея Миронова. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. РТВ избранное: «Белая ворона». 14.25. Золотая шпора. 14.55. Русская виза. 15.30. Там-там новости. 15.45. Студия «Рост». «Уроки космоса». «Внимание дети». 16.15. Трансроссфид. «Штрихи к портрету». 17.00. Мир и война. 17.30. М-трест. 17.45. Парламентский час. 18.45. Праздник каждый день. 18.55. Реклама. 19.20. 21.55. Реклама. 19.25. Домашний экран. Премьера художественного телефильма «Санта-Барбара». 196-я серия. 20.15. Хроно. В мире авто и мотоспорта. 20.45. «ЭКС». Экран криминальных сообщений. 21.00. Кабаре «Околесина». 22.20. Автомат. 22.25. Спортивная карусель. 22.30. Торжественное открытие II Международного музыкального фестиваля «Славянский базар». 00.40. Звезды говорят.

ПОЛЬША-1

13.00. Новості. 13.10. Программа дня. 13.15. «Клуб парадизей». Серіал пр-ва США. 14.15. Документальный фильм. 15.00. Пятнадцать минут с медициной. 15.20. Из брюха кита. 15.35. «Обезьяны». Документальный серіал. 16.15. «Князь Дакала». Серіал пр-ва Англіі. 16.40. «Неустранимые». Серіал пр-ва Канады. 17.05. Программа для детей. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Культурно-публицистическая программа. 19.00. Важнейшие события XX века. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.15. «Клуб парадизей». Серіал пр-ва США. 22.25. Что нового. 23.45. Хозяйственные новости. 00.05. Музыкальная программа. 00.10. Документальный фильм. 00.45. Горячая линия. 01.00. Голос отца. 01.05. «Каменные таблицы». Серіал пр-ва Польши. 03.25. «Контракт Кальтенбах». Серіал пр-ва Германии.

23, ПЯТНИЦА

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

8.00. Раніца рэспублікі. 8.10. 21.30. Пад купалам сусвету. 8.25. «Да вас, сучаснікі мае...» Тэлефільм. Частка 2-я. 9.30. «Дзяжурная апэка». Мастацкі фільм. 10.00. «На шляху да незалежнасці». Передача 4-я. 10.30. Пазіцыя ўрада. Актуальнае інтэрв'ю. 10.45. «Маці Ісуса». Мастацкі фільм. 12.10. «Трансплантцыя душы». Тэлефільм. 13.00. Да Дня незалежнасці. «Край». Казімір Сямановіч і яго ракеты. 13.10. «Людзі на балоце. Палеская хроніка». Мастацкі фільм. 3-я і 4-я серыі. 16.00. «У імя і на карысць». Тэлефільм. 16.40. Дэзінк Прынёмання (Гр.). 16.50. Толькі па пятніцах. Інфармацыйна-публіцыстычная праграма (Гр.). 17.40. Тэлевізійная дошка аб'яў. 17.50. «Мастак Шамлёў. Вясёлка жыцця». Кінааналіз. 18.00. Міжнародны музычны фестываль «Славянскі базар». Канцэрт. I тур. 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.40. Футбол. Чэмпіянат Беларусі. «Дынама-93» (Мінск) — «Фандок» (Баўрыск). 2-гі тайм. 22.30. II Міжнародны музычны фестываль «Славянскі базар». Нацыянальны дзень Расіі. Пасля заканчэння — НІКА. Мастацкі фільм «Арфей».

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»

5.00. 8.00. 11.00. 14.00. 17.00. 20.00. 23.00. Новості. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. «Майский снег». Художественный фильм для детей. 9.30. Олеся и компания. 10.00. Клуб путешественников. 10.50. 01.20. Пресс-экспресс. 11.20. Америка с М. Таруготой. 11.50. «Путь героиня». Художественный телефильм. 12.40. «Мелочи жизни». Художественный телесериал. 5-я и 6-я серии. 13.40. Мультифільм. 14.25. «Бридж». 14.50. «Бизнес-класс». 15.05. Джэм. 15.35. В мире животных. Фильмы режиссера А. М. Згуриди. «Белый клык». 17.20. Межгосударственный телеканал «Останкино» представляет программу «Мы хотим жить». 17.40. Погода. 17.45. Человек и закон. 18.15. Америка с М. Таруготой. 18.45. «Поле чудес». 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.40. Человек недели. 20.55. Премьера художественного телефильма «Сунин». 4-я серия. 22.50. «ВИД» представляет: Площадка обзора. Концерт Валерии «Автомашу». 23.20. Международный конкурс популярной музыки «Юрмала-93».

КАНАЛ «РОССИЯ»

7.00. 13.00. 19.00. 22.00. Вести. 7.20. Телевизионная биржа труда. 7.30. Время деловых людей. 8.00. Параллели. 8.15. Кабаре «Околесина». 9.10. «Новосибирск. Век первый». К юбилею города. 11.10. Домашний экран. Художественный телефильм «Санта-Барбара». 196-я серия. 12.00. Сам себе режиссер. 12.30. Мульти-пульти. «Уважаемый леший». 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. Белая ворона. 14.10. Премьера документального фильма «Верю в Будду». 15.00. Телебизра. 15.30. Там-там новости. 15.45. Студия «Рост». «Старая мельница». 16.15. Трансроссфид. «Погасшая звезда?». 16.45. «История незначительной войны». 16.55. Дисней по пятницам. «Гонка на выживание». Художественный фильм. 17.45. Парламентский час. 18.45. Праздник каждый день. 18.55.

19.20. 21.55. Реклама. 19.25. Любимые комедии. «Афоня». Художественный фильм. 20.55. «К-2» представляет: «Абзац». 22.20. Автомат. 22.25. Спортивная карусель. 22.30. II Международный музыкальный фестиваль «Славянский базар». Национальный день России. Трансляция из г. Витебска. 00.00. Звезды говорят. 00.05. Тишина № 9.

ПОЛЬША-1

13.00. Новості. 13.10. Программа дня. 13.15. «Таинственный пришелец». Фильм пр-ва США. 14.40. Рядом с нами. 16.15. «Князь Дакала». Серіал пр-ва Англіі. 16.40. «Неустранимые». Серіал пр-ва Канады. 17.05. Цветное лето. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Тележурнал каникул. 19.00. Свидание «в темноту». 19.45. Сатирическая программа. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.15. «Четыре маленькие женщины». Серіал пр-ва Італіі. 23.00. Репортаж. 23.45. Вечерние новости. 00.00. Музыкальная программа. 00.05. Горячая линия. 00.15. «Гражданская война». Серіал пр-ва США. 01.25. «Неуловимая банда». Серіал пр-ва Франціі. 02.45. «Сменщицы». Серіал пр-ва Польши.

24, СУББОТА

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

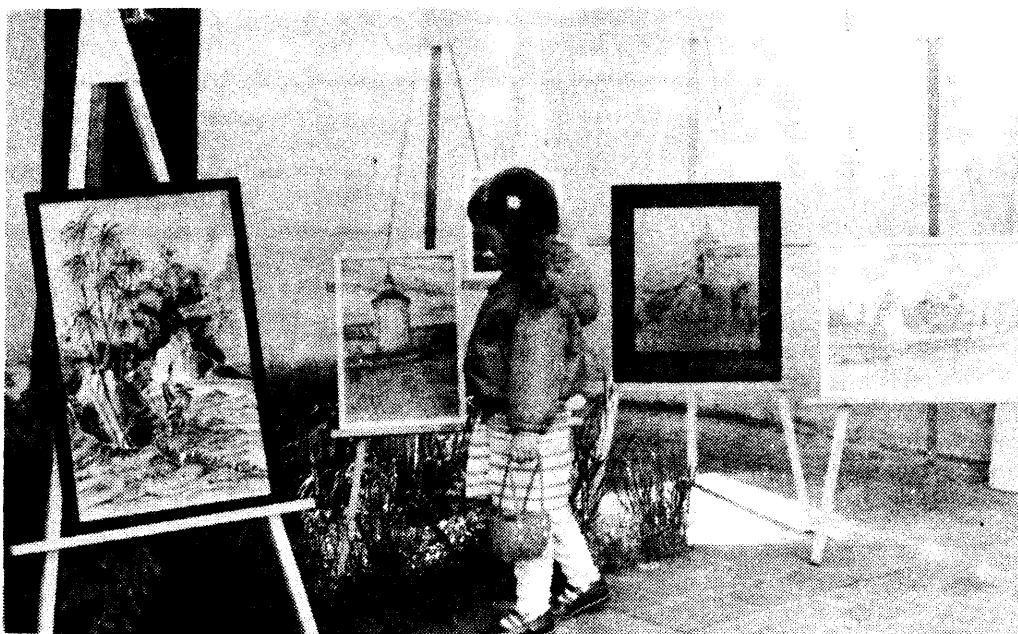
8.00. Раніца рэспублікі. 8.10. 21.30. Пад купалам сусвету. 8.25. Мастацкі фільм «Арфей». 10.05. Футбол. Чэмпіянат Беларусі. «Дынама-93» (Мінск) — «Фандок» (Баўрыск). 2-гі тайм. 10.55. Канцэрт студэнцкіх калектываў — удзельнікаў фестывалю «Студэнцкая вясна-93». 12.15. «На шляху да незалежнасці». Передача 5-я. 12.45. «Матильда выскагор'я». Тэлефільм. 13.05. Абрис. «Сава мінервы прыручана...» 13.40. «Людзі на балоце. Палеская хроніка». Мастацкі фільм. 5-я серія. 14.45. Дэзінк Прынёмання (Гр.). 15.00. У святочным карагодзе. Народны ансамбль «Нёман». 15.45. Пік. Відэаканал для падлеткаў. 16.30. Да Дня незалежнасці. «Край». Гродна. 17.00. Урачыстае пасаджэнне і канцэрт, прысвечаныя Дню незалежнасці. 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.40. Стоп-кадр. Криминологічная хроніка. 22.00. НІКА. 22.15. «Шчасліўчыкі». «Стрэланні». Мультифільм для дзярслых. 22.30. II Міжнародны музычны фестываль «Славянскі базар».

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»

6.00. 14

АПОШНЯЯ СТАРОНКА

Фота А. УЛАДАСЕВІЧА

Рынак

Упершыню з таго часу, калі былі ўведзены беларускія «зайчыкі», іх неахвотна пачалі браць на рынку. Гандляры валютай, калі прапаноўвалі ім нашы купоны, адразу падымаюць кошт даляра. А ўвечары ўжо па ўсіх крамах вымяняныя расейскія грошы. Справа ў тым, што завозяць валюту ў асноўным з Расеі й на розьніцы курсаў (а ў нас ён вышэйшы) нажываюць капітал. І, вядома, беларускія грошы ім не патрэбны.

Кошт некаторых харчовых тавараў на гарадзенскім рынку ў мінулыя выхадныя:

Сьвініна, 1 кг — 900—3500 руб.
Бараніна, 1 кг — 1400—2000 руб.
Вэнджаніна, 1 кг — 900—4500 руб.
Сала салёнае, 1 кг — 1300—1500 руб.
Сала вэнджанае, 1 кг — 1700 руб.
Шынка собская, 1 кг — 1200—2500 руб.
Тлушч, 1 кг — 500—700 руб.
Масла, 1 кг — 1800 руб.

Яйкі, дзесятак — 250 руб.
Сыр «Расейскі», 1 кг — 1600—1800 руб.
Морква, 1 кг — 400 руб.
Бульба маладая, 1 кг — 250 руб.
Гуркі, 1 кг — 300—350 руб.
Памідоры, 1 кг — 780—1000 руб.
Рэзька, пучок — 70—80 руб.
Цыбуля, пучок — 20—25 руб.
Вішні, 1 кг — 700 руб.
Парэчка, 1 кг — 500 руб.
Маліны, 1 кг — 800 руб.
Агрэст, 1 кг — 600 руб.
Чарэшні, 1 кг — 900 руб.
Суніцы, 1 шк. — 200 руб.
Сьлівы, 1 кг — 900 руб.
Перац зялёны, 1 кг — 1500 руб.
Трускаўкі, 1 кг — 1200 руб.
Лімоны, 1 шт. — 350 руб.
Мёд, 1 кг — 3000 руб.
Разынкі, 1 кг — 1600 руб.
Бананы, 1 шт. — 300—350 руб.
Абрыкосы, 1 кг — 1700 руб.
Ружы, 1 шт. — 150—400 руб.
Гарэлка, 1 бут. — 700—800 руб.
Даляр ЗША — 1130—1160 руб.

М. ЖЫЛЕЎСКАЯ.

Крымінальная хроніка

За мінулы тыдзень у вобласці зарэгістравана 105 злачынстваў і 42 здарэнні, у тым ліку 14 цялесных пашкоджанняў, адно згвалтаваньне, 2 разбоі, 5 рабаўніцтваў, 25 крадзяжоў дзяржаўнай і 42 асабістай маёмасці.

У 31 дарожным здарэнні 10 чалавек загінулі й 27 атрымалі раненні.

У суботнюю ноч два маладыя цыганы ў масках забраліся ў дом 75-гадовай пэнсіонеркі, якая жыве на хутары Селішча ў Ашмянскім раёне, пабілі яе й забралі 15 тысяч рублёў, харчаванне й хатнія рэчы. На працягу сутак злачынства было выкрыта й абодва злодзеі затрыманы.

Праз суткі тры рабаўнікі на легкавым аўтамабілі пад'ехалі да сьвінафермы, што ў вёсцы Косічы Наваградзкага раёна. Пагражаючы вартуныку насільлем, яны вынеслі з памяшкання фермы трох парасят, якіх адразу забілі, пагрузілі ў легкавік і зніклі.

У вёсцы Мікелеўшчына Мастоўскага раёна вайсковец тэрміновай службы, які прыехаў да бацькоў на пабыўку, адабраў нарочны гадзіннік у студэнта сельгасінстытута. Калі ж міліцыянты паспрабавалі затрымаць рабаўніка, той пачаў супраціўляцца і хацеў уцячы. Адзін з міліцыянтаў мусіў зрабіць чатыры стрэлы з пісталета, пасля чаго рабаўнік спыніўся.

На працягу тыдня зброя яшчэ тройчы выкарыстоўвалася супрацоўнікамі міліцыі.

На вуліцы Славінскага ў Горадні супрацоўнікамі аддзела аховы вымушаны былі страляць у паветра, каб затрымаць злодзеяў, якія спрабавалі абакрасьці сталовую № 60.

На КПП «Брузгі» толькі два стрэлы ў гору спынілі «Масквіч», на якім п'яны жыхар Ваўкавыска спрабаваў

без чаргі выехаць за мяжу.

На вуліцы Чапаева зброя ўжывалася, каб затрымаць 22-гадовага прывадніка гарадзенскай чыгункі, які спрабаваў апоўначы згвалціць кабету.

Паведамлены з розных раёнаў вобласці сьведчаць, што на зьмену мэднай да нас прыйшла «ядавітая» ліхаманка. Амаль кожны тыдзень фіксуецца крадзяжы ядахімікатаў. Гэтым разам скралі ядаў амаль на тры мільёны рублёў. Крадзежнікі сьпілалі замка са склада калгаса «Ніва» Іўеўскага раёна.

На шчасьце, ня ўсе скрадзеныя ядахімікаты апынуліся за межамі Беларусі. Днямі затрыманы няўдалы «камэрсант» з вёскі Вавяраны Астравецкага раёна, які вывез на ўласным матацыкле буйную партыю «ядаў» са складу мясцовай райсельгасхіміі.

У вёсцы Соля Гарадзенскага раёна быў падпалены драўляны дом, 83-гадовы гаспадар якога знаходзіўся ў шпіталі, на месцы здарэння знойдзена бутэлка з гаручай сумесьсю.

Яшчэ адзін састарэлы чалавек, 89-гадовага жыхарка вёскі Ціневічы Карэліцкага раёна, пацярпела ад недабразычліўцаў. Падчас сваркі рабочая мясцовай райсельгасхіміі абліла яе хату бэнзінам і падпаліла. На шчасьце, пажар адразу быў ліквідаваны.

На памежжы ўсе парушэнні вывазу тавараў зарэгістраваны ў Воранаўскім раёне. На КПП «Беняконі» затрыманы КАМАЗ з Башкірыі, на якім перавозілі звыш 14 тон сухога малака.

У Пусяворох двое летувісаў на аўтамабілях ВА3-2106 і ЕРА3-768 спрабавалі вывезьці за межы Беларусі 300 кг мэднага дроту й тры матацыклы ММВ3-31212.

Г. СЫСОЙ.

Нядзельныя замалёўкі

(Пачатак на 6-й стар.)

страціце. Іншыя з выглядам незадаволенасці толькі на трэці запыт скажуць цану свайму тавару, калі й прададуць яго танней, дык не на шмат. Уражаньне такое, што яны працуюць тут пад прымусам. Ім усё роўна, калі хто што купіць. Ёсць і такія, каму не па сабе ад справы, якую яны робяць. Яны стаяць, апусціўшы вочы. Ім бы як мага хутчэй прадаць тавар, яны без ваганьняў зьніжаць кошт. Некаторыя рэалізуюць рэчы, якія можна ўбачыць у прамтаварных крамах горада, але ж запэўніваюць, што прывезены яны здалёк.

Дастаткова паназіраць, і заўважаеш, што наведвальнікі торжышча таксама адрозніваюцца. Адны прыходзяць, каб купіць пэўны тавар. Другім, здаецца, усё роўна, што

набыць, яны доўга ходзяць, выбіраюць. Трэція прыходзяць толькі для таго, каб пацікавіцца коштам на рэчы.

Згаладаўшыся, гандляры дастаюць з кайстраў бутэрброды. Запіваюць гарбатай ці кавай, а некаторыя — гарэлкай і шампанскім. Продаж не спыняецца нават у час ежы. Дзень выдаўся гарачы. Нехта пакутуе ад смагі, набывае ў падлеткаў пляшку «Фанты» ці лёды ў шакаладнай глазуры за 150 рублёў. Хто жадае выпіць што-небудзь памацней, купляюць у гандляроў, якія стаяць абапал дарогі, што аддзяляе рэчавы рынак ад могілак, гарэлку ці віно. Тут жа прапануюць цыгарэты, піва. Між гандлёвымі шэрагамі шпацыруюць «мянялы» з банкнотамі ў руках. Яны могуць кожнаму жадаючаму абмяняць рублі на валюту й наадварот.

Можна сустрэць гандляроў, у якіх на адным плячы вісіць скураная куртка, на другім — спадніцы, а ў руках — залаты ланцужок.

Інфляцыя прывяла да таго, што на рынку некаторыя рэчы, напрыклад, вырабы з каштоўных мэталю, электратавары, рэалізуюцца толькі за СКВ. Рублі, атрыманыя ад продажу тавараў, камэрсанты часьцей за ўсё абменьваюць на даляры, курс якога вагаўся да 1.300 да 1.700 «драўляных» за адзін даляр.

Добра ідзе купля-продаж джынсаў коштам ад 3,5 да 15 тысяч рублёў, спартыўных касцюмаў па 12 000—26 000, скураных куртак па цане 42—50 даляраў, акулераў па 1700—4000, красовак па 4200—12 000, джынсавых куртак па 12 500—19 000, жаночых купальных касцюмаў па 4000—6000, маек па 1800—4900, шортаў па 3000—4300, аудыёкасетаў па 1000—18 000, дзіцячага абутку па 1800—3500 рублёў. Сумуюць гандляры аўдыёмагнітафонамі, шапкамі з... футра, зімовых скураных куртак, цана на якіх, дарэчы, 100 даляраў.

Дзёве гадзіны апоўдні. Прадаўцы падлічваюць атрыманыя грошы, кладуць у кайстры непрададзеныя рэчы, каб рэалізаваць іх у наступны раз. Пакупнікі сьпяшаюцца дахаты з набыткам, а той, хто нічога не купіў, зьбіраецца праз тыдзень ізноў паспрабаваць шчасьця. Пасьля сябе яны пакідаюць сапраўдны сьметнік: бутэлькі, кавалкі паперы, бітае шкло, кавалкі ежы, паліэтыленавыя пакункі й іншае.

У наступную суботу ўсё пачнецца ізноў.

А. ДУК.

Дапамога скаутам

Яшчэ адну дабрачынную акцыю правёў гарадзенскі культурна-асьветніцкі фонд Бацькаўшчына. 245 тысяч рублёў было пераведзена на патрэбы гарадзенскіх скаўтаў, для якіх адчынены лагер у в. Котра. Сродкі пойдуча на набыцьцё садавіны й гародніны, прагулку на рачным транспарце па Нёману, іншыя культурныя мерапрыемствы.

(кс).

МЕНСКІ ЦЭНТР МІЖНАРОДНАГА ІНСТЫТУТА РЭЗЭРВОВЫХ МАГЧЫМАСЬЦЯЎ ЧАЛАВЕКА

Пад кіраўніцтвам лепшых спецыялістаў Рэспублікі Беларусь вучняў А. Р. Даўжэнькі

С. Л. Данской і І. Д. Старцавай

правядзе лекаваньне ад алкагалізму, наркаманіі, курэньня і залішняй вагі

Прадстаўнік МЦМІ ў Горадні тэл. 33-05-61

«ПАГОНЯ»

Рэдактар С. АСТРАЎЦОЎ

Заснавальнік: культурна-асьветніцкі фонд «Бацькаўшчына»

Адрас рэдакцыі: 230023, г. Горадня, вул. Дамініканская, 1.
Тэлефоны: 45-29-96, 45-41-83.
Газэта выдаецца штодзень па пятніцах. Індэкс 63124. Ліцэнзія № 465.
Фотанабор, афсэты друк.
Гарадзенская вобласная ўзбуйненая друкарня: 230003, г. Горадня, вул. Паліграфістаў, 4.

Падпісана да друку 15.7.1993 г.

Тыраж 3231 паасобнікаў. Замова 3368